

ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงิน
ของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

แพรพรรณ คำนวน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการเงินในยุคดิจิทัล

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2563

The Impact of COVID-19 pandemic on financial planning
of working age in Bangkok

Praephan Khamnuan

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for The Degree of Master of Business Administration
Department of Financial Management Group in the Digital Age
College of Innovative Business and Accountancy, Dhurakij Pundit University

2020

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน
ในกรุงเทพมหานคร

เสนอโดย แพรพรรณ คำนวน

สาขาวิชา วิชาการจัดการการเงินยุคดิจิทัล

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญญา ปานเจริญ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญญา ปานเจริญ)

..... กรรมการ

(ดร.จิราพร ชมสวน)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563

สารนิพนธ์	ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้วิจัย	แพรวพรรณ คำนวน
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จริญญา ปานเจริญ
สาขาวิชา	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงิน
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ช่วงก่อนและระหว่างเกิดสถานการณ์โควิด 2) เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงิน ช่วงก่อนและระหว่างเกิดสถานการณ์โควิด ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ช่วงก่อนและช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยศึกษาจากคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20-60 ปี จำนวนตัวอย่างรวม 400 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา สติติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent Sample t-Test F-test และ Paired Sample t-Test

ผลการศึกษาพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ช่วงเกิดสถานการณ์โควิดตามกระบวนการการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มากกว่าช่วงก่อนเกิดสถานการณ์ แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครก่อให้เกิดการตระหนัก และให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินที่มากยิ่งขึ้น

Thesis Title: The Impact of COVID-19 pandemic on financial planning
of working age in Bangkok

Author: Praephan Khamnuan

Thesis Advisor: Asst. Prof. Dr. Charunya Parncharoen

Degree: Master of Business Administration, Major in Finance

Academic Year: 2020

ABSTRACT

This research of The Impact of COVID-19 pandemic on financial planning of working age in Bangkok aims to 1) study the financial planning of working age in Bangkok before and during the COVID-19 pandemic, 2) compare the financial planning of working age in Bangkok before and during the COVID-19 pandemic by taking personal factors into account, 3) compare the financial planning of working age in Bangkok before and during the COVID-19 pandemic. The instrument used in data collection is Questionnaire. The study focuses on the working age who are in Bangkok and age 20-60. Also, the data is collected from 400 samples through quota sampling method. Statistics used in data analysis contains percentage, average and standard deviation. Furthermore, the hypothesis is inspected with Independent Sample t-Test, F-test and Paired Sample t-Test.

The result shows that working age in Bangkok tends to follow the process of personal financial planning during the COVID-19 pandemic more than before the pandemic. Therefore, this means the COVID-19 pandemic affects financial planning of working age in Bangkok and it results in gaining an awareness of importance of the financial planning.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหลายๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จริญญา ปานเจริญ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาที่ได้สละเวลาให้ปรึกษาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงให้ความรู้ด้านวิชาการด้านเทคนิค และข้อคิดต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช คำสุพรหม คณบดี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี และดร. จิราพร ชมสวน ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย รวมถึงขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ และคำแนะนำในเรื่องการเรียน การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และวิธีการทำงานในด้านต่างๆ รวมถึงความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการเงิน สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในครั้งนี้ และหากวิจัยนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

แพรพรรณ คำนวน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2. แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงิน.....	25
2.3 สถานการณ์โควิดและผลกระทบในประเทศไทย.....	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	40
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	40
3.2 ประชากร และตัวอย่าง.....	41
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4. ผลการศึกษา.....	45
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด.....	48
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	55
5. สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	107
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	107
5.2 อภิปรายผล.....	112
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	120
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	
ประวัติผู้เขียน.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	45
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	46
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	46
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	47
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	47
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	47
4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงิน ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด.....	48
4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงิน ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด.....	52
4.9 เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตาม เพศ.....	56
4.10 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามอายุ.....	57
4.11 - 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามอายุ.....	58
4.13 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามสถานภาพ.....	61
4.14 - 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามสถานภาพ.....	62
4.16 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา.....	64
4.17 - 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามอาชีพ.....	69
4.20 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	71
4.21 - 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	73
4.23 เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามเพศ.....	80
4.24 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามอายุ.....	81
4.25 - 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามอายุ.....	82
4.27 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามสถานภาพ.....	85
4.28 - 4.29 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามสถานภาพ.....	86
4.30 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา.....	88
4.31 - 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิด สถานการณ์โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา.....	89
4.33 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์ โควิด จำแนกตามอาชีพ.....	92

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล.....	11
2.2 แสดงวงจรชีวิต (Life Cycle).....	12
2.3 การจำแนกประเภทของตลาดทางการเงิน.....	22
2.4 แสดงการออมเงิน.....	29
2.5 สถานการณ์การติดเชื้อโรคโควิด-19.....	35
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	40

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุ ดังนั้น แต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนการเงินซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต การวางแผนการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคตตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559, น.7) ซึ่งในปี 2563 ทั่วโลกได้เผชิญกับสถานการณ์ไวรัสโคโรนา (Coronavirus) เป็นไวรัสที่ถูกพบครั้งแรกในปี 1960 เป็นไวรัสที่สามารถติดเชื้อได้ทั้งในมนุษย์และสัตว์ ปัจจุบันมีการค้นพบไวรัสสายพันธุ์นี้แล้วทั้งหมด 6 สายพันธุ์ ส่วนสายพันธุ์ที่กำลังแพร่ระบาดหนักทั่วโลกตอนนี้เป็นสายพันธุ์ที่ยังไม่เคยพบมาก่อน คือ สายพันธุ์ที่ 7 จึงถูกเรียกว่าเป็น “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่” และในภายหลังถูกตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โควิด-19” (COVID-19) สถานการณ์ไวรัสโควิด-19 เป็นวิกฤตที่กระทบรุนแรงกว่าที่เคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ เพราะเป็นวิกฤตที่แพร่กระจายส่งผลกระทบต่อไปทั่วโลก ต่างจาก Hamburger Crisis ในปี 2008 ที่มีผลเฉพาะสหรัฐและยุโรป แต่ด้านเอเชียยังคงอยู่และวิกฤตต้มยำกุ้ง ในปี 1997 ที่กระทบแค่กับไทยและประเทศเอเชียไม่ไปถึงยุโรปและสหรัฐ แต่วิกฤตโควิด-19 กระจายรุนแรงไปทั่วโลกกว่า 208 ประเทศที่มีผู้ติดเชื้อและมากกว่า 144 ประเทศที่มีผู้ติดเชื้อมากกว่าร้อยเคสขึ้นไป (ยรรยง ไทยเจริญ, 2563)

เศรษฐกิจไทยในปี 2563 มีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 8.1 มากกว่าที่ประมาณการไว้ในรายงานนโยบายการเงินฉบับก่อน และหดตัวมากในเกือบทุกองค์ประกอบยกเว้นการใช้จ่ายภาครัฐ เนื่องจากผลกระทบของ COVID-19 รุนแรงกว่าที่คาดไว้และหลายประเทศรวมทั้งไทยต้องดำเนินมาตรการควบคุมการระบาด ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหลายภาคส่วนทั่วโลกต้องหยุดชั่วคราว โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 2 การท่องเที่ยวและการส่งออกสินค้าของไทยจึงมีแนวโน้มหดตัวสูง ส่งผลต่อการบริโภคเอกชนผ่านรายได้และการจ้างงานที่ลดลง อุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่

ลดลงส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มหดตัวสูง อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะต่อไป จากการปรับโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายเพื่อเร่งเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งเม็ดเงินเพิ่มเติมจากมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบ COVID-19 ระยะที่ 3 ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะผ่านจุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 ของปีนี้และทยอยฟื้นตัวตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ตามการผ่อนปรนมาตรการควบคุมการระบาดในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงไทย ซึ่งจะเอื้อให้ภาคการส่งออกสินค้า ภาคการท่องเที่ยว และอุปสงค์ในประเทศหดตัวน้อยลงสำหรับปี 2564 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 สูงขึ้นจากที่ประเมินไว้ ส่วนหนึ่งจากผลของฐานในปี 2563 ที่ต่ำกว่าเดิม ประกอบกับภาครัฐมีแนวโน้มที่จะดำเนินโครงการกระตุ้นการจ้างงานและโครงการลงทุนขนาดใหญ่เพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม กิจกรรมทางเศรษฐกิจของไทยจะต่ำกว่าระดับศักยภาพอยู่มาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563) นักเศรษฐศาสตร์ได้วิเคราะห์ว่า ผลกระทบทางลบจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้จะตกกับครอบครัวที่มีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Vulnerable Families) เป็นหลัก โดยเฉพาะคนยากจนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวันๆ ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ชำร่วย คนยากจนเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มีฐานะ ทั้งการหาซื้อหน้ากากอนามัย การหาซื้อเจลล้างมือ รวมไปถึงแม้กระทั่งการเข้าถึงบริการของการตรวจโรค และอาจจะส่งผลต่อการเสียชีวิตตามมาได้ ดังนั้น ในการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากไวรัสโควิด-19 นี้ จึงไม่สามารถวิเคราะห์ได้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง เนื่องจากผลกระทบนี้มันเกิดขึ้นทั้งในเชิงเศรษฐกิจในหลากหลายสาขา ในเชิงสังคม และผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

การที่มีผู้เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นจำนวนมากนี้เองย่อมกระทบไปถึงข้อจำกัดในการจัดสรรทรัพยากรด้านสาธารณสุขของประเทศ ทั้งทางด้านกำลังคน งบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ต่าง ๆ ที่หลายประเทศต้องประสบปัญหาข้อจำกัดในด้านนี้ และด้วยข้อจำกัดนี้เองจึงส่งผลทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบสาธารณสุข โดยเฉพาะกับคนจนที่จะต้องเป็นผู้แบกรับปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อการทำงาน ค่าจ้าง ความยากจน และความเหลื่อมล้ำ เมื่อมีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลไปสู่การสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งจะมีแนวโน้มของการติดเชื้อไวรัสนี้มากที่สุด โดยการสูญเสียงานหรือเสียรายได้นี้จะมีโอกาสเกิดขึ้นกับคนที่มีฐานะยากจนที่เป็นแรงงานนอกระบบ (Informal Worker) มากกว่าคนที่มียาได้แน่นอนจากงานประจำ และมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นในประเทศด้อยพัฒนา/กำลังพัฒนามากกว่า

ประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้นผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ จะส่งผลกระทบต่อไปสู่ระดับความยากจนและความเหลื่อมล้ำที่จะเพิ่มสูงขึ้นได้ (โพสท์ทูเดย์, 2563) อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเองก็ต้องประสบปัญหาการชะงักงันในการผลิต โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็นโรงงานการผลิตของโลก (The World's Factory) ซึ่งเมื่อภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีนจำเป็นต้องหยุดการผลิตในโรงงานแล้ว ย่อมกระทบกับยอดการผลิตและการส่งออกจากภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก โดยเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่ระบบเศรษฐกิจจำต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นสำคัญ (โพสท์ทูเดย์, 2563)

ผลกระทบจากพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง (Aversion Behavior) เพื่อให้ห่างไกลจากโอกาสในการติดเชื้อไวรัส ประชาชน (รวมไปถึงรัฐบาลของหลายประเทศ) ได้ตัดสินใจที่จะยกเลิกกิจกรรมที่จะส่งผลต่อการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส ตั้งแต่ 1) การที่ภาครัฐในหลายประเทศที่ตัดสินใจปิดประเทศหรือปิดเมืองและห้ามให้เกิดการเดินทางระหว่างกัน 2) การประกาศให้ธุรกิจหรือสถานบริการที่โดยปกติจะต้องรับคนเป็นจำนวนมากต้องปิดทำการชั่วคราว 3) สถาบันการศึกษาที่จำเป็นต้องหยุดการเรียนการสอน (ถึงแม้ว่าจะมีการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาช่วยก็ตาม) และ 4) ประชาชนที่ต้องกักตัวเองอยู่กับบ้านด้วยสาเหตุต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ ซึ่งการหยุดกิจกรรมต่าง ๆ นี้ จะกระทบไปสู่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การขนส่ง และธุรกิจด้านการค้าปลีกต่าง ๆ และกระทบต่อยอดไปสู่ทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream) ของภาคบริการเหล่านี้ที่จะต้องเกิดปัญหาการชะงักงันตามมา (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2563) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนและพฤติกรรมทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสถานการณ์โควิดส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน อาทิ ด้านสังคม ด้านการทำงาน และด้านการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน นำไปสู่พฤติกรรมทางการเงินของคนวัยทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้อตอบสนองต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 โดยข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ให้ตรงตามพฤติกรรมทางการเงินของบุคคลได้

1.2 คำถามในการวิจัย

งานวิจัยนี้มีคำถามในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดอย่างไร
2. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดอย่างไร
3. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกันหรือไม่
4. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดแตกต่างกันหรือไม่
5. สถานการณ์โควิดมีผลกระทบต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากคำถามในการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร ก่อนและช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด

1.4 สมมติฐานการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน
2. คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน
3. สถานการณ์โควิดมีผลกระทบต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 20-60 ปี

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษากระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด ตามแนวคิดของ ราตรี พัฒนารังสรรค์ (2542) โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้าน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน
2. ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล
5. ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ
6. ด้านการทบทวนและตรวจสอบ

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ทำการวิจัยรวบรวมข้อมูลระหว่าง 6 สิงหาคม 2563 ถึง 10 พฤศจิกายน 2563

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ประกอบการ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ให้ตรงตามพฤติกรรมทางการเงินของบุคคล
2. ช่วยให้ผู้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากการวางแผนทางการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้
3. สำหรับสถานศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาการเงินได้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป็นกระบวนการ โดยรวมในการออกแบบแนวทางการปฏิบัติในการบริการจัดการเงินภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของบุคคล โดยการควบคุมการใช้เงินอย่างถูกต้องตามแผนที่วางไว้ รวมถึงกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคง ด้วยการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและมีแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เป็นตัวช่วยในการวางแผนทางการเงินของบุคคล

การลงทุน เป็นกระบวนการที่ผู้ลงทุนนำเงินที่ชะลอการใช้จ่ายในวันนี้ไปลงทุน โดยต้องการให้ได้รับกระแสเงินสดจากการลงทุนนั้นๆ รวมถึงคาดหวังว่าสินทรัพย์ที่ลงทุนจะมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เกิดความคุ้มค่ากับต้นทุนค่าเสียโอกาสที่ได้ใช้จ่ายเงินในวันนี้ ซึ่งผู้ลงทุนทุกคนย่อมคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคต

พฤติกรรมของมนุษย์ หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่แสดงออกทั้งที่สังเกต เช่น การนั่ง การเดิน การพูด เป็นต้น และที่สังเกตไม่ได้หรือส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ เช่น การคิด การจำ การรับรู้ และความรู้สึก เป็นต้น

รายได้ หมายถึง รายได้ที่ได้รับเนื่องจากการทำงาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส ค่านายหน้า สวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล รายได้พิเศษ และรายได้จากงานอดิเรก

การออม หมายถึง การหักเงินไว้เพื่อการอุปโภค บริโภค แลการลงทุนในอนาคต โดยมีสมการ คือ รายได้ – เงินออม = รายจ่าย

ช่วงก่อนเกิดสถานการณ์โควิด หมายถึง ระยะเวลาก่อนถึงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นวันที่ตรวจพบผู้ป่วยรายแรกของประเทศไทยนอกจากประเทศจีน

ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2563 เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคเริ่มมีความรุนแรงและตรวจพบผู้ติดเชื้อจำนวนมากขึ้นทุกวัน

บทที่ 2

แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนและพฤติกรรมทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงิน
- 2.3 สถานการณ์โควิดและผลกระทบในประเทศไทย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.1.1 ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินเป็นกระบวนการการประเมินความต้องการของบุคคล โดยครอบคลุมถึงเรื่อง การวางแผนการบริโภค การวางแผนภาษี การวางแผนประกันภัย การวางแผนการลงทุน การวางแผนเกษียณอายุ และการวางแผนมรดกโดยอาศัย 6 ขั้นตอนในการบรรลุเป้าหมายทางการเงินของบุคคล ซึ่ง 6 ขั้นตอน คือ การกำหนดเป้าหมาย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำแผนทางการเงิน การปฏิบัติตามแผนทางการเงิน และการทบทวนและตรวจสอบแผนการเงิน (Cheng, 2009) อาจกล่าวได้ว่าการวางแผนทางการเงิน เป็นกระบวนการประเมินโครงสร้าง และนำแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละบุคคลต้องการให้บรรลุภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล (Hallman & Rosenbloom, 2000) โดย The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board). ได้ให้คำนิยามว่า การวางแผนทางการเงิน เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคล โดยผ่านการบริหารและวางแผนทางการเงินซึ่งถูกออกแบบมาของแต่ละบุคคล และ

เกี่ยวข้อง ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และผ่านทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในงานวิจัยนี้ หมายถึง กระบวนการ โดยรวมในการออกแบบแนวทางการปฏิบัติในการบริหารจัดการเงินภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของบุคคล โดยการควบคุมการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องตามแผนที่วางไว้ รวมถึงกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคง ด้วยการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและมีแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เป็นตัวช่วยในการวางแผนทางการเงินของบุคคล

2.1.2 ความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน

การเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุ ดังนั้น แต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนทางการเงินซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต การวางแผนทางการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคตตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสรุปความสำคัญของการวางแผนทางการเงินดังนี้ (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2559)

1. สร้างความมั่งคั่งและมั่นคงให้กับชีวิตของบุคคลและครอบครัว

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการจัดหาเงิน การเก็บออม การบริหารรายจ่าย การนำเงินไปลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงินและความมั่นคงในชีวิตอันจะนำมาซึ่งความสุขในการดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัว เช่น บุคคลมีวิธีการหารายได้ที่ดี ถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของตนเองมีวินัยในการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ รู้จักควบคุมรายจ่ายทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้น และมีการวางแผนการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้น ตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด นิทานมีการวางแผนภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายลง

2. ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคล

การวางแผนทางการเงินที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่ได้วางไว้จะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ เช่น วางแผนการเงินสำหรับการศึกษาต่อ วางแผนการเงิน

สำหรับการซื้อบ้านหรือซื้อรถ วางแผนการเงินสำหรับการแต่งงาน วางแผนการเงินสำหรับวัยเกษียณ เป็นต้น

3. สร้างบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

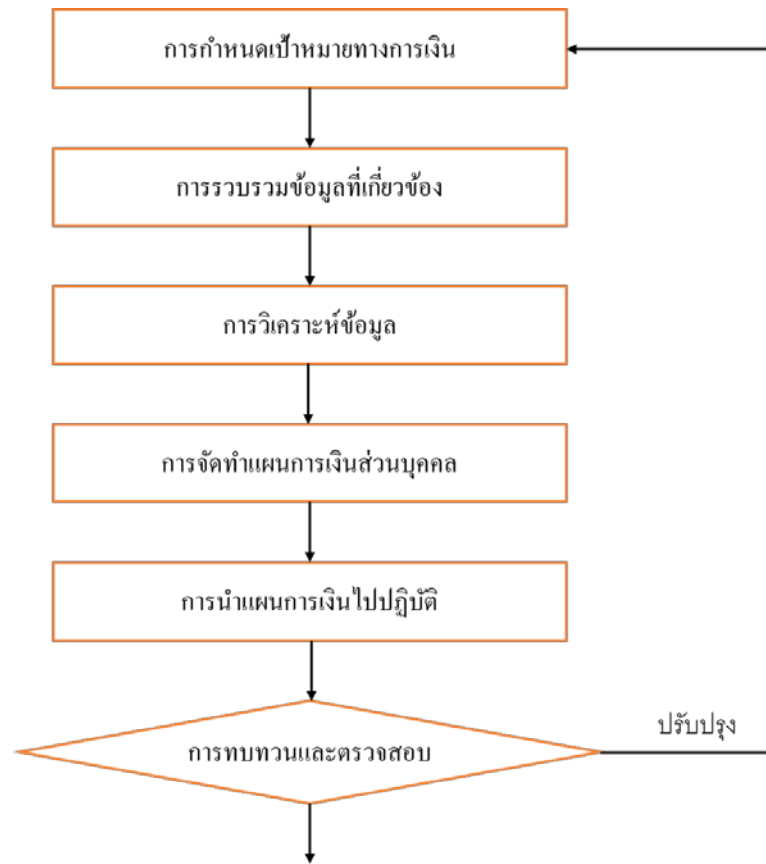
เมื่อบุคคลมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่บุคคลอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจจะเป็นคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน หรือลูกค้า เป็นต้น

4. เป็นรากฐานเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

เมื่อบุคคลสามารถวางแผนการเงินและนำไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ทำให้มีสุขภาพทางการเงินที่ดี มีความมั่งคั่งและมั่นคงในการดำเนินชีวิตไม่ก่อให้เกิดภาวะกับสังคม เพราะทุกคนรู้จักหา รู้จักออม รู้จักใช้ รู้จักขยายผลตอบแทน เกิดการลงทุนสร้างความเติบโตให้กับระบบเศรษฐกิจ และเมื่อมีเพียงพอสำหรับตนเองแล้วก็รู้จักแบ่งปันให้กับสังคม ไม่ก่อปัญหาหนี้สินทางด้านสินทรัพย์ในสังคม ก็จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

2.1.3 กระบวนการวางแผนทางการเงิน

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการนำเป้าหมายทางการเงินของบุคคลมาออกแบบ (design) ให้เป็นแผนปฏิบัติการ (action plan) ที่มีกระบวนการปฏิบัติเป็นขั้นตอน เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่การบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ เส้นกระบวนการวางแผนทางการเงินของบุคคลได้ประยุกต์จากแนวคิดของหลักสูตรการวางแผนการเงิน โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอนดังนี้ (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2559)

ภาพที่ 2.1 แสดงกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
ที่มา : รัชณี วงศ์จันทร์ (2559, น. 20)

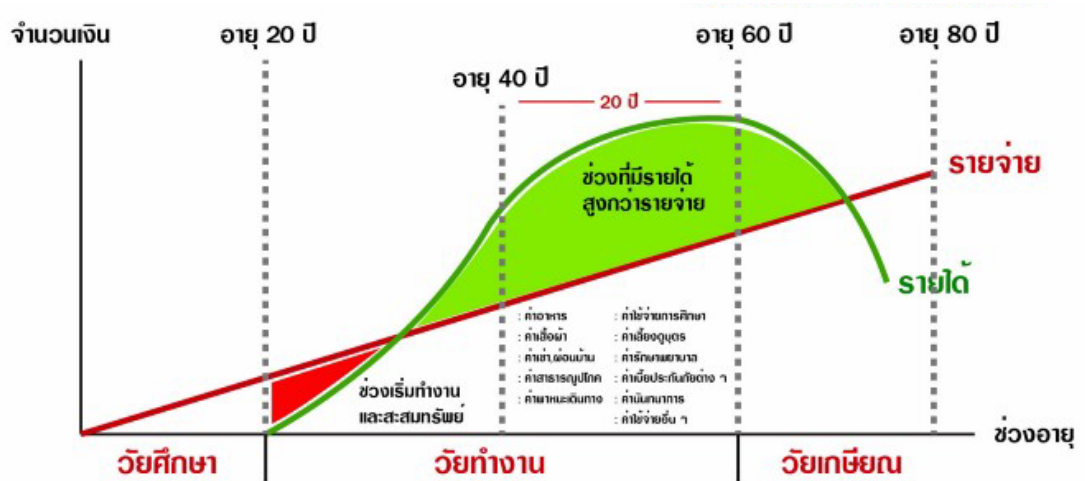
ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะเป้าหมายทางการเงินมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่จะช่วยให้บุคคลมีฐานะการเงินที่ดี นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายสำคัญด้านอื่นๆ ของบุคคล ก่อให้เกิดความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจทั้งของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสามารถแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้กับสังคมได้ด้วย หากไม่มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินไว้ชัดเจน เงินที่หามาได้มักจะถูกใช้จ่ายจนหมดไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็น ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ดีจะช่วยให้สามารถวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ความสำเร็จของการวางแผนการเงิน คือ การกำหนดแผนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อนำมาวิเคราะห์และเป็นข้อมูลประกอบการทำแผนการเงิน ข้อมูลเหล่านี้ ได้แก่

ข้อมูลช่วงอายุ (life cycle) เป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของแต่ละช่วงชีวิต เนื่องจากความต้องการและเป้าหมายในแต่ละช่วงอายุจะแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปบุคคลที่มีอายุน้อยมักจะมีรายได้ยังไม่มาก จึงนิยมออมเงินเพื่อซื้อปัจจัยจำเป็นและอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิต เช่น บ้าน รถยนต์ ซึ่งมีมูลค่าสูง แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่สามารถซื้อได้ด้วยเงินออมทั้งหมดที่มี จำเป็นต้องก่อบางส่วน ทำให้ต้องนำรายได้ส่วนใหญ่ที่ได้รับในแต่ละเดือนมาผ่อนชำระหนี้ และใช้ในการดำเนินชีวิตไม่มากนัก ยังไม่สามารถมีเงินออมเพื่อไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ทำให้เงินออมนั้นเกิดดอกออกผลได้ ดังนั้น ข้อมูลช่วงชีวิตของบุคคลจะช่วยให้บุคคลสามารถวางแผนการเงินในช่วงชีวิตของตนได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 2.2 แสดงวงจรชีวิต (Life Cycle)

ที่มา : เปิดโปง การออมเงิน เก็บเงินเพื่อ เกษียณอายุ ของคนไทย [ออนไลน์] : เข้าถึง 6 กันยายน

2563. จาก <https://medium.com/@tor.seksan/>

สามารถแบ่งความสำคัญระหว่างช่วงอายุและรายได้ของบุคคลออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ช่วงเริ่มทำงานและสะสมความมั่งคั่ง เป็นช่วงวัยที่เพิ่งจบการศึกษาและเริ่มต้นชีวิตทำงาน จนถึงอายุประมาณ 30 ปี มีรายได้ค่อนข้างจำกัดแต่จะเพิ่มขึ้นเป็นระดับตามระยะเวลาการทำงาน มีโอกาสจะเป็นหนี้ได้สูง ดังนั้น ในช่วงนี้บุคคลควรวางแผนบริหารจัดการรายได้รายจ่ายที่มีประสิทธิภาพ วางแผนการออม วางแผนการลงทุน และ การวางแผนประกัน เพื่อสร้างรากฐานที่ดีในการสร้างความมั่งคั่งที่มั่นคงในอนาคต

2. ช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย เป็นช่วงอายุประมาณ 30-60 ปี เป็นช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายจำเป็นขั้นพื้นฐานของบุคคล และเป็นช่วงวัยที่มีรายได้สูงสุด เนื่องจากการเติบโตในหน้าที่การงาน ดังนั้น บุคคลสามารถก่อหนี้ที่จำเป็นในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน หรือรถยนต์ได้ เพราะมีศักยภาพที่จะชำระหนี้ให้หมดลงได้เมื่อใกล้วัยเกษียณ นอกจากนี้ยังต้องวางแผนการเงินในหลายเรื่อง เช่น วางแผนสร้างครอบครัว วางแผนการออมเพื่อการลงทุน วางแผนภาษี วางแผนประกันให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะ เช่น คู่สมรส บุตร และวางแผนเพื่อวัยเกษียณ

3. ช่วงใช้จ่ายเงินหลังเกษียณ เป็นช่วงอายุประมาณ 60 ปี ขึ้นไปซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีรายได้จากการทำงานลดลง หรือบางคนอาจไม่มีรายได้ประจำเลย ในขณะที่อาจมีค่าใช้จ่ายในส่วนของการดูแลสุขภาพสูงขึ้น ดังนั้น ในช่วงนี้จึงเป็นช่วงของการนำทรัพย์สินที่ลงทุนไว้ หรือเงินออมที่เก็บไว้ใช้ตอนเกษียณอายุออกมาใช้ เช่น เงินบำนาญ บำนาญ เงินประกันสังคม กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น สำหรับการวางแผนการเงินในช่วงนี้คือ การวางแผนจัดการสินทรัพย์หรือการวางแผนมรดก และการบริหารรายจ่ายเพื่อให้เป็นไปตามแผนเกษียณที่ได้เตรียมไว้ซึ่งในช่วงนี้อาจจะวางแผนการลงทุนได้แต่ต้องระมัดระวังเนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีเวลาให้แก้ไขข้อผิดพลาด หากความล้มเหลวในการลงทุน

ข้อมูลด้านรายได้ พิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ดังต่อไปนี้

- จากการทำงาน เช่น ค่าแรง เงินเดือน เงินโบนัส ค่าล่วงเวลา รายได้พิเศษอื่นๆ
- จากสินทรัพย์ลงทุน เช่น ค่าเช่า ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย เงินปันผล กำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจ
- จากแหล่งอื่นๆ เช่น เงินจากกองมรดก เงินรางวัลสลากออมทรัพย์ต่างๆ

ข้อมูลด้านการออม พิจารณาการออมสำรองเพื่อฉุกเฉิน การออมสำหรับแผนการในอนาคต เช่น ซื้อมัน ซื้อมอเตอร์ เพื่อการศึกษาต่อ เพื่อการศึกษาของบุตรหรือเพื่อรองรับวัยเกษียณ และการออมสำหรับการลงทุนคือ การจัดสรรเงินออมไปลงทุนให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ข้อมูลด้านรายจ่าย พิจารณารายจ่ายคงที่ เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยประกัน และรายจ่ายผันแปร เช่น ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าบริการติดต่อสื่อสาร ค่าใช้จ่ายสันทนาการต่างๆ เป็นต้น

ข้อมูลด้านการจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย เกี่ยวข้องกับประเภทของกรรมกรรม ทุนประกัน เบี้ยประกัน สิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับคุ้มครองในปัจจุบัน

ข้อมูลด้านการลงทุน เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการลงทุน รูปแบบของการลงทุน และผลตอบแทน รวมทั้งเงื่อนไขและข้อจำกัดในการลงทุน

ข้อมูลด้านสินทรัพย์ พิจารณาสินทรัพย์ที่บุคคลถือครอง เช่น เงินสด เงินฝากออมทรัพย์ธนาคาร สินทรัพย์เพื่อการลงทุน เช่น พันธบัตร กองทุนรวมหุ้นกู้ หุ้นสามัญ อสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจส่วนตัว และสินทรัพย์ใช้ส่วนตัวที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ของสะสมต่างๆ

ข้อมูลด้านหนี้สิน พิจารณาภาระหนี้สินที่ค้างชำระประเภทต่างๆ เช่น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาว และภาระค้ำประกัน

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล โดยพิจารณาจากข้อมูลช่วงอายุ (life cycle) ข้อมูลด้านรายได้ การออม รายจ่าย การจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย การลงทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน เพื่อพิจารณาความเข้มแข็งทางการเงินของบุคคล และ ตรวจสอบปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันจะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลทำได้โดยการจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล คือ งบแสดงฐานะการเงินและกระแสเงินสด เพื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินและวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล

เป็นการนำเป้าหมายทางการเงินในขั้นตอนที่ 1 มาพิจารณาควบคู่กับการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 ทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบันของบุคคลว่ามีความเข้มแข็งหรือมีปัญหาทางการเงินหรือไม่ อย่างไร หรือมีความเสี่ยงใดบ้างที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน หลังจากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาทำแผนการเงิน ซึ่งเป็นการกำหนดทางเลือกเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ภายใต้สถานะทางการเงินของบุคคล ภาวะเศรษฐกิจ และความเสี่ยงของแต่ละทางเลือก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เมื่อได้ทางเลือกในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว ให้จัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษรโดยการจัดทำงบประมาณเงินสดส่วนบุคคล (personal cash budget) ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลนั้น ควรคำนึงถึงสถานการณ์ของชีวิต วิถีชีวิตของแต่ละคนและการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนคำนึงถึงความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านภาวะเงินเฟ้อ (Inflation risk) จะส่งผลต่ออำนาจซื้อหากตัดสินใจเลื่อนระยะเวลาในการซื้อทรัพย์สินออกไป ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นจะส่งผลทำให้ต้องจ่ายเงินซื้อสินทรัพย์เหล่านั้นในราคาที่แพงขึ้น ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate risk) ที่สูงขึ้นทำให้ต้นทุนในการกู้ยืมเงินสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยลดลงจะทำให้ได้รับผลตอบแทนจากการออมน้อยลง ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity risk) ซึ่งเกิดจากการออมหรือการลงทุนในสินทรัพย์บางประเภทที่ไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์ลงทุนมาเป็นเงินสดได้ หรือหากต้องการขายในเวลาจำกัดจะทำให้ราคาตกลงมากจนทำให้ขาดทุนจากการลงทุน ความเสี่ยงด้านรายได้ (Income risk) จากความไม่แน่นอนในการประกอบอาชีพ อาจทำให้เกิดการว่างงาน ไม่มีรายได้ตามที่คาดหวังไว้และความเสี่ยงส่วนบุคคล (Personal risk) เช่น การมีปัญหาด้านสุขภาพย่อมต้องมีเงิน มากกว่าบุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ

เป็นขั้นตอนของการนำแผนการเงินไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินแม้จะมีการวางแผนการเงินได้ดีเพียงใด แต่หากไม่นำไปปฏิบัติ เป้าหมายที่กำหนดไว้ก็จะไม่บรรลุผล ดังนั้นในขั้นตอนนี้ บุคคลต้องมีความมุ่งมั่นในเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้แต่แรก ให้นึกถึงว่าหากปฏิบัติได้ตามแผน ชีวิตที่มีความมั่งคั่งและมั่นคงที่จะช่วยสร้างความสำเร็จและความสุขกำลังรอคอยอยู่ ลองจินตนาการถึงความสุขที่จะได้รับเวลาที่ทุกๆ เป้าหมายได้รับการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายมีการอิสรภาพทางการเงินซึ่งเป็นความปรารถนาของทุกคน ให้ตระหนักว่ามี

บุคคลเพียงคนเดียวในโลกนี้ที่จะสามารถบันดาลสิ่งต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลได้ คือตัวของคุณคนนั้นเอง ขอเพียงยึดมั่นในเป้าหมายและมุ่งมั่นปฏิบัติตามแผนที่จัดทำไว้อย่างดีก็จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้โดยไม่ยากนัก

ขั้นตอนที่ 6 การทบทวนและตรวจสอบแผนการเงินเนื่องจากกระบวนการวางแผนการเงินเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวงจรชีวิตของบุคคลตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยหลังเกษียณอายุที่มีความต้องการและมีเป้าหมายเปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในของบุคคล เช่น สถานภาพที่เปลี่ยนจากคนโสดเป็นคนแต่งงานมีครอบครัว หรือมีบุตรเพิ่มขึ้น ภาระความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัวย่อมเพิ่มขึ้น หรือการมีฐานะการเงินที่มั่นคงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นต้องปรับแผนการเงินใหม่ เช่น กรณีตัวอย่างของนายภูผา เมื่อมีฐานะการเงินมั่นคงขึ้นอาจต้องการเปลี่ยนเป้าหมายในการชำระคืนเงินกู้เพื่อการศึกษา จากเดิมชำระภายใน 15 ปีเป็นชำระให้หมดเร็วขึ้นภายใน 10 ปี หรืออาจต้องการปรับเปลี่ยนเป้าหมายทางการเงิน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

- การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกที่อยู่นอกเหนือการควบคุม เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านภาวะเศรษฐกิจ อาจเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อต้นทุนราคาสินทรัพย์ที่ลงทุนปรับตัวลงอย่างรุนแรง หรือภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินลดลงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ทำให้ดอกเบี้ยที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนต่ำกว่าในแผนการเงิน หรือภาวะเงินเฟ้ออาจสูงกว่าที่คาดการณ์ ทำให้คาดการณ์รายจ่ายด้านต่างๆ ในการเงินที่ทำได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เงื่อนไขเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อให้มีการปรับเปลี่ยนแผนการเงินใหม่

- การเปลี่ยนแปลงของตราสารหรือสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ๆ ทำให้มีทางเลือกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในการลงทุน เป็นโอกาสที่จะสร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้น หรือเปล่าเปลี่ยนแผนการลงทุนให้เหมาะสมกับเงื่อนไขต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้มากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินของบุคคลดังนั้นจึงจำเป็นต้องประเมินและทบทวนแผนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุกๆ 6 เดือน ว่าแผนการเงินที่จะทำนั้นสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติจริงกับแผนการเงินที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด สาเหตุที่แตกต่างเพราะเหตุใด และทำการปรับปรุงประเมินผลให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ การทบทวนแผนการเงินยังเป็นการช่วย

ตรวจสอบความบกพร่องหรือความผิดพลาดบางประเด็นที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผนการเงินตอนแรก ทำให้สามารถนำไปเล่นข้อบกพร่องนั้นมาแก้ไขได้ทัน (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2559)

2.1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) ได้ระบุแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ดังนี้

2.1.2.1 แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Concept and Theories)

เศรษฐศาสตร์ คือ แนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ดังนั้นนักวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากการวางแผนทางการเงินต้องอาศัยแนวคิดในการบริหารเงินซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เศรษฐศาสตร์สามารถแบ่งเป็น 2 สาขา คือ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) และเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอาจเปรียบได้กับการวางแผนการเดินทาง ซึ่งจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทางซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางเพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม การวางแผนทางการเงินจำเป็นต้องมีการสำรวจถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เพื่อที่จะสามารถกำหนดทางเลือกในการลงทุนที่เหมาะสมในขณะนั้นๆ นักวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

1. เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics)

เนื่องจากทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่อย่างจำกัดในหลายๆ กรณีผู้บริโภคจึงมีความจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรดังกล่าวสำหรับบางกิจกรรม โดยอาจจำเป็นต้องรักทั้งบางกิจกรรม ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลจึงต้องมีการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่สูญเสียไปจากการละทิ้งบางกิจกรรม เช่นการดูโทรทัศน์ในตอนกลางคืนส่งผลทำให้บุคคลนั้นๆ เสียผลประโยชน์จากการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองหรือสูญเสียรายได้ที่หายไป

จากการทำงานล่วงเวลา การศึกษาต่ออาจส่งผลทำให้สูญเสียผลประโยชน์จากการนำเงินทุนค่าเล่าเรียนไปลงทุนรวมทั้งอาจสูญเสียวัยได้จากการทำงานที่อาจลดลงหรือหายไป เป็นต้น

ถ้าหากพิจารณาทรัพยากรที่จำกัดในแง่ของเงินทุน ก็จะพบว่าเงินทุนนั้นก็ต้องมีต้นทุนค่าเสียโอกาส ทั้งนี้ต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินทุน อาจได้แก่ อัตราผลตอบแทนที่สูงสุดที่จะได้รับการลงทุนในทางเลือกอื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงเทียบเท่ากัน เล่นหมายความว่านักการวางแผนทางการเงินจะต้องทำการคำนวณหาต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินทุนของผู้รับคำปรึกษาหรือลูกค้าก่อนที่จะพิจารณาตัดสินใจนำเงินทุนดังกล่าวไปจ่ายหรือลงทุนเสมอ

2. เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

นักวางแผนทางการเงินมีความจำเป็นต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคเนื่องจากในการวางแผนการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์นั้น นักวางแผนทางการเงินมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อที่จะนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจ ไปวิเคราะห์ถึงภาวะและผลกระทบที่มีต่อตลาดการเงิน ภาวะอุตสาหกรรม และผลประกอบการของบริษัท ซึ่งจะส่งผลต่อการให้คำแนะนำในการลงทุนของลูกค้า ยกตัวอย่างเช่น นักวางแผนทางการเงินมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคของภาคเอกชน การลงทุน และการจ้างงาน เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้หากมีแนวโน้มลดลงย่อมบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื้อทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ลดลง และส่งผลสืบเนื่องถึงยอดขายและกำไรของกิจการที่ลดลง นั่นหมายความว่ากระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนหรือขายสินค้าก็จะลดลง และในที่สุดก็จะส่งผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงเช่นกัน ในทางกลับกันหากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ว่าภาวะเศรษฐกิจกำลังจะฟื้นตัวและเติบโต ก็จะส่งผลต่อการคาดการณ์กำไรจากการลงทุนและการขายสินค้าของกิจการที่เพิ่มสูงขึ้น และส่งผลสืบเนื่องทำให้ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือที่เรียกว่า จีดีพี (Gross Domestic Product, GDP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่า ทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการจะเป็นทรัพยากรของประชาชนในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ ตัวเลข จีดีพี มักถูกนำไปใช้ในการอ้างอิงถึง

คุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้นๆ ส่งผลทำให้รัฐบาลในหลายประเทศมุ่งเน้นการบริหารประเทศเพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตของ จีดีพี

ดุลงบประมาณ (Budgetary balance) หมายถึง ผลต่างระหว่างงบประมาณรายจ่ายและงบประมาณรายรับจากภาษีอากร การใช้งบประมาณขาดดุลจะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายจากภาครัฐ ซึ่งจะมีการคาดหมายว่าจะทำให้ GDP เพิ่มขึ้น การจ้างงานสูงขึ้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น เมื่อมีการคาดหมายว่า เศรษฐกิจจะดีขึ้นทำให้มีการลงทุนซื้อหุ้นมากขึ้น ราคาหุ้นก็อาจจะสูงขึ้น แต่การขาดดุลงบประมาณเป็นระยะเวลานานอาจส่งผลทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นได้

ดุลการชำระเงิน (Balance of payment) ประกอบด้วยดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลบัญชีทุนเคลื่อนย้าย และดุลบัญชีเงินโอนหรือบริจาต แผ่นดินการชำระเงินขาดดุลอย่างต่อเนื่องในขณะที่ทุนสำรองระหว่างประเทศลดลง ซึ่งอาจส่งผลทำให้ปริมาณเงินที่หมุนเวียนภายในประเทศลดลงส่งผลให้นักลงทุนลดการลงทุนลงซึ่งอาจเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศด้วย กุส่งผลให้ราคาของหุ้นต่ำลงได้

นโยบายการคลัง (Fiscal policy) หมายถึง นโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายภาครัฐ และนโยบายการจัดเก็บภาษีซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่รัฐบาลมักใช้เพื่อสร้างเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งใช้เพื่อสร้างอัตราการขยายตัวของ GDP และระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้ถ้าหากรัฐบาลรู้สึกว่าการเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอย กำลังหดตัวลง รัฐบาลอาจเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐผ่านการลงทุนต่างๆ เช่น การลงทุนในสาธารณูปโภคต่างๆ นอกจากนี้รัฐบาลยังอาจใช้วิธีการลดภาษีบุคคลธรรมดาเพื่อให้ประชาชนมีเงินเหลือไปใช้จ่ายมากขึ้น โดยมุ่งหวังว่าจะส่งผลต่อการบริโภคเพิ่มขึ้นจากเม็ดเงินที่เหลืออยู่และไปส่งผลทำให้เกิดการกระตุ้นการลงทุนของภาคธุรกิจเอกชนต่อไป ในทางตรงกันข้ามถ้าหากรัฐบาลเห็นว่าเศรษฐกิจมีการขยายตัวมากหรือเร็วจนเกินไป ก็อาจใช้นโยบายการคลังในการชะลอการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยอาจลดการใช้จ่ายของภาครัฐ รวมทั้งอาจพิจารณาขึ้นอัตราภาษีต่างๆ ดังนั้นนักวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการใช้นโยบายการคลังของภาครัฐอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้สามารถคาดการณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อแผนทางการเงินจากภาวะเศรษฐกิจที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากการใช้นโยบายการคลัง

นโยบายการเงิน (Monetary policy) หมายถึง มาตรการต่างๆ ที่ธนาคารกลางใช้เป็นเครื่องมือควบคุมปริมาณเงินและเครดิตในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งก็เป็นอีกคน ใกล้เคียงที่สามารถส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ ทั้งนี้ นโยบายการเงินเป็นเครื่องมือที่ธนาคารกลางแต่ละประเทศใช้ผ่านการกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และการควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ

2.1.2.2 แนวคิดและทฤษฎีทางบัญชี (Accountings Concepts and Theories)

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) ได้กล่าวว่า การวางแผนการลงทุนมีความจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดและทฤษฎีทางบัญชีเพื่อวิเคราะห์ถึงสถานะทางการเงินของบริษัทที่นักวางแผนทางการเงินอาจแนะนำให้ลูกค้าหรือผู้รับคำปรึกษาไปลงทุน ทั้งนี้ข้อมูลที่จำเป็นในการวิเคราะห์ทางการเงินจะถูกนำเสนอในรายงานทางบัญชีที่เรียกว่า งบทางการเงิน (Financial Statement) ซึ่งอาจจะแสดงถึงสถานะทางการเงินของบริษัท ณ จุดของเวลาใดเวลาหนึ่ง หรืออาจจะแสดงถึงผลประกอบการในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัทที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งโดยทั่วไปแล้วรอบระยะเวลาบัญชีรายงวด 1 ปี วัตถุประสงค์ของงบการเงินนั้นจะประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆดังนี้

รายงานผู้สอบบัญชี คือ รายงานความเห็นต่องบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเป็นอิสระจากบริษัทได้ทำการตรวจสอบว่างบการเงินเหล่านั้น แสดงถึงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดโดยถูกต้อง และจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรอง

งบดุล คือ งบที่แสดงฐานะทางการเงินของบริษัท ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีใดๆซึ่งในรายงานงบดุลจะประกอบด้วยข้อมูลของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น

งบกำไรขาดทุน คือ งบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะประกอบด้วยรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัท

งบกระแสเงินสด เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยแสดงถึงแหล่งที่มาและแหล่งที่ใช้ไปของเงินสด รวมทั้งเงินสดสุทธิที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงในระหว่างงวดจะกิจกรรมทางธุรกิจที่เกิดขึ้นในบริษัท

การวิเคราะห์ทางการเงิน (Financial Analysis)

การวิเคราะห์ทางการเงิน เป็นการประเมินสถานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนในการประเมินความน่าสนใจในการลงทุน ทั้งนี้การวิเคราะห์ทางการเงินจากงบทางการเงินของบริษัทจะทำให้นักลงทุนทราบถึง สถานะทางการเงินของบริษัท จุดแข็งและจุดอ่อน รวมทั้งปัญหาทางการเงินที่อาจจะอยู่ในปัจจุบันของบริษัท ประสิทธิภาพในการบริหารธุรกิจของผู้บริหารบริษัท ความสามารถในการทำกำไรในอดีตรวมถึงแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรในอนาคต

การวิเคราะห์ทางการเงินเป็นการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ โดยอาจนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบเพื่อดูแนวโน้มของสถานะทางการเงินและผลประกอบการในอนาคต หรืออาจนำข้อมูลนั้นไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมโดยใช้เครื่องมือทางการเงินในการวิเคราะห์

2.1.2.3 แนวคิดทฤษฎีทางการเงิน (Financial Concepts and Theories)

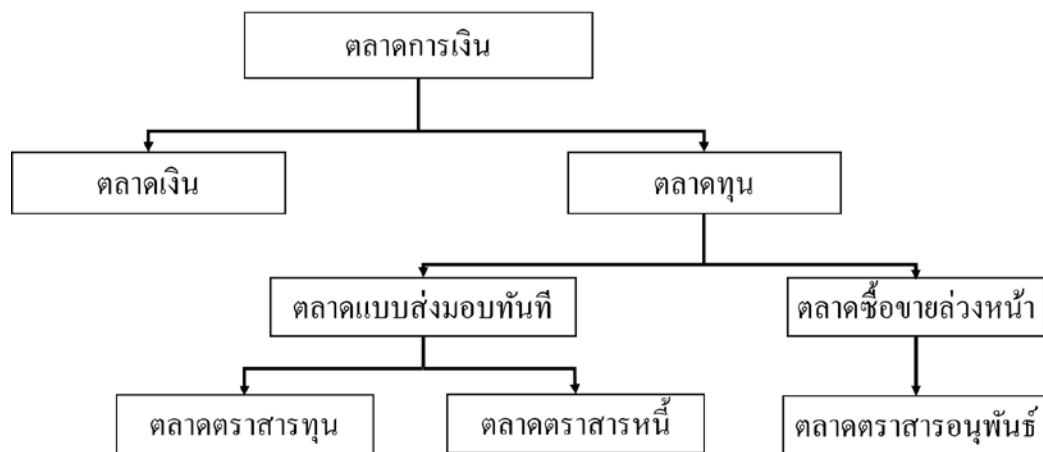
ในการวางแผนการลงทุนทางการเงินจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดเกี่ยวกับระบบทางการเงิน แนวคิดอัตราผลตอบแทนทางการเงิน และแนวทราบแนวทางในการกำหนดเงินทุนที่ต้องการ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินจากเงินทุนที่มีอยู่ได้

ระบบทางการเงินและทางเลือกในการลงทุน (Financial System and Investment Alternatives) การวางแผนทางการเงินจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดเกี่ยวกับระบบทางการเงิน (Financial System) เนื่องจาก ระบบทางการเงินเป็นกลไกสำคัญในการเคลื่อนย้ายถ่ายโอนเงินทุนในระบบเศรษฐกิจ นั้นหมายความว่าระบบการเงินจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับนักวางแผนทางการเงินในการกำหนดทางเลือกต่างๆ ในการลงทุน รวมถึงทางเลือกต่างๆ ในการจัดหาเงินทุน (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2554)

การลงทุน เป็นพันธะผูกพันของการนำเงินในปัจจุบันสร้างกระแสเงินสดในอนาคต เพื่อชดเชยให้กับผู้ลงทุน ในเรื่องต่อไปนี 1. ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทุน 2. อัตราเงินเพื่อที่คาดหวัง 3. ความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดที่จะเกิดในอนาคต (Reilly and Brow, 2003) ซึ่งเป็นแนวคิดและทฤษฎี ที่แปลและเรียบเรียงจากหนังสือ Investment ของ Bodie และคณะ ให้ความหมาย

โดยทั่วไปของการลงทุนว่า “คือการนำเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือที่เกินจากความต้องการปกติไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น” (รวิ ลุงกานี, 2007)

กล่าวได้ว่า การลงทุน เป็นกระบวนการที่ผู้ลงทุนนำเงินที่ชะลอการใช้จ่ายในวันนี้ไปลงทุน โดยต้องการให้ได้รับกระแสเงินสดจากการลงทุนนั้นๆ รวมถึงคาดหวังว่าสินทรัพย์ที่ลงทุนจะมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เกิดความคุ้มค่ากับต้นทุนค่าเสียโอกาสที่ได้ใช้จ่ายเงินในวันนี้ ซึ่งผู้ลงทุนทุกคนย่อมคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคต

ภาพที่ 2.3 การจำแนกประเภทของตลาดทางการเงิน

ที่มา : ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554, น.36)

ตลาดเงินช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้มีเงินออมหรือผู้ลงทุนให้มีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าการนำเงินออมไปฝากไว้กับสถาบันการเงินเพียงอย่างเดียว ในขณะที่เดียวกันก็อำนวยความสะดวกต่อผู้ต้องการเงินทุนซึ่งอาจจะเป็นภาคครัวเรือน ภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน ภาคต่างประเทศ ที่ต้องการเงินทุนไปลงทุนในโครงการต่างๆ โดยมีต้นทุนในการระดมเงินทุนในระยะยาวที่ต่ำกว่าการระดมเงินทุนผ่านสถาบันการเงิน และสามารถระดมเงินทุนได้ในปริมาณมากกว่ารวมทั้งยังได้ประโยชน์จากตลาดเงินในการทำหน้าที่สำคัญของการดำเนินธุรกิจ 3 ประการคือ 1.การบริหารสภาพคล่อง (liquidity management) 2.การสร้างความเติบโตให้องค์กร (growth management) 3.การบริหารความเสี่ยง (risk management) เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดสรรเงินไปลงทุนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการผู้ลงทุนควรศึกษาและทำความเข้าใจลักษณะของ

ตลาดการเงินประเภทต่างๆ เพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน การแบ่งประเภทของตลาดการเงินนั้นสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้ ในนี้จะอธิบายถึงลักษณะของตลาดการเงิน โดยแบ่งตามผู้ที่เกี่ยวข้องหรือแบ่งตามการนำตราสารทางการเงินออกขาย แบ่งตามลักษณะของระบบการซื้อขาย และแบ่งตามคุณลักษณะของตราสารทางการเงินที่นำมาซื้อขาย (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2559)

2.1.5 ผลกระทบของสภาพแวดล้อมและเศรษฐกิจต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ในปัจจุบันการวางแผนการเงินยังมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ขอบเขตในการดำเนินธุรกิจ และสถานะเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเงินส่วนบุคคล (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2559)

1. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิต

สถานะสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมากสังเกตได้ว่าช่วงระยะเวลาทำงานหารายได้สั้นลง เพราะใช้เวลาเพื่อการศึกษายาวนานขึ้นเช่น ต้องการศึกษาจบปริญญาตรีหรือปริญญาโทเป็นอย่างน้อยถึงเริ่มทำงาน ซึ่งอายุเฉลี่ยก็ย่างเข้า 22-25 ปี จึงเริ่มทำงาน การเกษียณอายุยังคงอยู่ที่อายุ 60 ปี หรือบางคนก็เร็วกว่านั้นส่งผลให้ระยะเวลาการทำงานเพื่อออมเงินไว้ใช้หลังเกษียณสั้นลงระยะเวลาในการสร้างความมั่นคงทางการเงินจึงสั้นลงตามไปด้วย ต่างจากคนสมัยก่อนที่อายุเพียง 15 ปี และไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาในระดับสูงนักก็สามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ ทำให้มีเวลาในการสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวได้เร็วกว่าในปัจจุบัน นอกจากนั้น วิถีชีวิตของคนไทยในสมัยก่อนจะแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยและมีบุตรเป็นจำนวนมากเมื่อแต่งงานแล้ว สมาชิกทุกคนมักจะอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ ช่วยกันทำมาหากินและช่วยกันดูแลบุคคลในครอบครัวรวมทั้งผู้สูงอายุอย่างเต็มที่ สามารถพึ่งพาทางการเงินซึ่งกันและกันได้เพราะมีหลายคนช่วยเหลือกันแต่ในยุคปัจจุบันสภาพครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น ทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป ทุกคนต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้น และใช้เวลาส่วนใหญ่มุ่งทำงาน ทำให้คนส่วนหนึ่งใช้ชีวิตเป็นโสด บางคู่แต่งงานมีบุตรน้อยลงหรือช้าลง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้ครอบครัวไทยในปัจจุบันกลายเป็นครอบครัวขนาดเล็ก และไม่สามารถที่จะดูแลบุคคลในครอบครัวรวมทั้งผู้สูงอายุได้อย่างเต็มที่

ขณะเดียวกัน การที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ยุค “สังคมผู้สูงอายุ” (aging society) แล้ว กล่าวคือมีประชากรวัยผู้สูงอายุมากกว่าวัยเด็ก ดังนั้น ในอนาคตภาวะเลี้ยงดูผู้สูงอายุจะตกอยู่ที่ประชากรวัยทำงาน ซึ่งจะต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้น เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัวของตนเอง และยังคงจ่ายภาษีกับรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลนำไปจัดสวัสดิการต่างๆ ให้กับผู้สูงอายุ ในขณะเดียวกันสวัสดิการของรัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันก็อาจไม่เพียงพอสำหรับผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี จากสภาพดังกล่าวบุคคลจึงต้องพึ่งพาตนเองมากกว่าที่จะพึ่งพาผู้อื่นหรือลูกหลาน ดังนั้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตดังกล่าวบุคคลจึงควรตอนหนักถึงความสำคัญของการวางแผนการเงินและเริ่มวางแผนการเงินตั้งแต่วันนี้ โดยเฉพาะการวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับวัยเกษียณ

2. การเปลี่ยนแปลงสภาพของเศรษฐกิจ

จากวิกฤตทางการเงินในปี พ.ศ.2540 (วิกฤตต้มยำกุ้ง) จนถึงวิกฤตทางการเงินในปี พ.ศ. 2551 (วิกฤติแฮมเบอร์เกอร์) ล้วนส่งผลกระทบต่อให้ระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยหยุดชะงัก ธุรกิจต่างๆ พากันปิดตัวไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปยังพนักงาน ลูกจ้างในบริษัทต่างๆ ถูกเลิกจ้าง หรือถูกลดเงินเดือน เกิดภาวะการว่างงานสูงเป็นระยะเวลานาน วิกฤตที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความไม่แน่นอนและความไม่มั่นคงในรายได้ ที่จะนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ทั้งรายจ่ายในการอุปโภคและบริโภค และการผ่อนชำระหนี้สินค่าต่างๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินของบุคคลและอาจกลายเป็นปัญหาสังคมในอนาคต

3. การขยายขอบเขตในการประกอบธุรกิจของภาคสถาบันการเงิน

ในปัจจุบันจะพบว่าธนาคารพาณิชย์สามารถขยายขอบเขตในการประกอบธุรกิจออกไปในภาคบริการทางการเงินอื่นๆ เช่น ประกันภัยของ (Bank Assurance) ธุรกิจค้าหลักทรัพย์ที่จัดจำหน่ายหน่วยลงทุนและหุ้นกู้ ธุรกิจนี้ปรึกษาทางการเงินในส่วนงานวาณิชธนกิจ และอื่นๆ อีกมากมาย ในขณะเดียวกันธุรกิจประกันภัยซึ่งเดิม ประกอบธุรกิจการขายกรมธรรม์คุ้มครองชั้นพื้นฐานแก่ลูกค้า แต่ในปัจจุบันการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคธนาคารพาณิชย์มากขึ้น เช่น การฝากเงินผ่านกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ การให้เงินกู้โดยใช้กรมธรรม์เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน นอกจากนี้ยังทำธุรกรรมในส่วนของธุรกิจหลักทรัพย์ เช่น การออกกรมธรรม์ประเภทพวกหน่วยลงทุน (unit link)

การขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจดังกล่าว ส่งผลให้มีการแข่งขันระหว่างสถาบันการเงินต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ทำให้สถาบันการเงินแต่ละประเภทต้องปรับตัว เช่น ธนาคารพาณิชย์มีการบริการ

แบบครบวงจร (universal banking) มากยิ่งขึ้น บริษัทประกันภัยและประกันชีวิตมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝากเงินและการลงทุนผนวกเข้าในกิจกรรมของบริษัท เพื่อเป็นการดึงดูดให้ลูกค้าใช้บริการของบริษัทมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเสนอบริการให้คำปรึกษาทางการเงินอย่างครบวงจร โดยมีได้มุ่งเน้นแต่การเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินเพียงอย่างเดียวมีความสำคัญกับการให้คำแนะนำหรือให้บริการด้านการวางแผนการเงินมากยิ่งขึ้น

4. ระบบการเงินและตราสารทางการเงิน

ระบบการเงินในประเทศไทยมีการพัฒนาขึ้น จากเดิมคนไทยจะให้ความสำคัญกับการบริหารเงินออมโดยการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์เท่านั้น แต่ในปัจจุบันทั้งตลาดเงินและตลาดทุนมีการพัฒนามากขึ้น และผู้ลงทุนหรือผู้มีเงินออมให้เลือกการลงทุนที่หลากหลายจึงได้มีการพัฒนาตราสารทางการเงินใหม่ๆ ซึ่งบางประเภทก็มีความซับซ้อนมากขึ้น มีผลตอบแทนและความเสี่ยงสูงที่จะฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ ดังนั้น บุคคลจึงต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจในระบบการเงินและตราสารการเงินประเภทต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนการเงินที่มีประสิทธิภาพ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงิน

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมทางการเงิน

พฤติกรรม คือ การกระทำหรือกิจกรรมที่แสดงออกของสิ่งมีชีวิต ทั้งที่สังเกตง่ายและสังเกตยาก ได้แก่ ภายนอก เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย วัฏจักร เช่น การพูด และมนกรรม เช่น การคิด (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2532) อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรม คือ กิริยา อากาณ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้เห็นปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมีฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ (กันยา สุวรรณแสง, 2532) ซึ่งพฤติกรรม เป็นกิจกรรมหรือการกระทำของอินทรีย์ที่บุคคลสามารถสังเกตเห็นได้ รู้ได้ หรือใช้เครื่องมือต่างๆ วัดหรือตรวจสอบได้ (อารี พันธุ์มณี, 2534)

อาจสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของอินทรีย์ ทั้งที่สังเกตได้ง่าย เช่น การนั่ง การเดิน การพูด การยกมือ ฯลฯ และที่สังเกตได้ยาก หรือส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ เช่น การคิด การจำ การรับรู้ และความรู้สึก เป็นต้น

2.2.2 องค์ประกอบของพฤติกรรม

พฤติกรรมของมนุษย์ มีทั้งที่สังเกตง่ายและสังเกตยาก ซึ่งมีทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกและภายในของมนุษย์ โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ (ราตรี พัฒนรังสรรค์, 2542)

การรับรู้ เป็นกระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าจากการสัมผัส โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมช่วยในการแปล จึงจะเข้าใจการรับรู้ต่างๆ

การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด แต่ไม่ใช่เป็นผลเนื่องมาจากวุฒิภาวะ ฤทธิ์ยาหรือแอลกอฮอล์ สารเคมี ความเจ็บป่วย หรืออุบัติเหตุ

กระบวนการทางความคิด เป็นกิจกรรมทางจิตอย่างหนึ่ง (สาโรช บัวศรี, 2539) ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสามประการ ดังนี้

1. ความรู้สึก (Sentience, feeling หรือ Sensation)
2. ความจำ (Memory)
3. จิตนาการ (Imagination)

ความเชื่อ Myers (1992, p.120) กล่าวว่า ความเชื่อ เป็นการแสดงถึงวิถีทางในการมองสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัวซึ่งเป็นไปในลักษณะที่อยู่ระหว่าง 2 ขั้วคือ ถูก กับ ผิด หรือ ใช่ กับ ไม่ใช่ และการแสดงออกถึงที่บุคคลเห็นด้วยและยอมรับว่าเป็นความจริง

อาจสังเกตความเชื่อได้โดยตรง แต่จะสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลกระทำและสันนิษฐานว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลมาจากความเชื่อความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล แต่เป็นการกำหนดขึ้นจากสิ่งที่บุคคลต้องการจะเชื่อ ในสิ่งใดเขาสามารถเชื่อในอะไร และเขาถูกวางเงื่อนไขในสิ่งที่เชื่อมาอย่างไร อีกประการหนึ่งความเชื่อนั้นทำให้เขาสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานได้

ทัศนคติ หรือ เจตคติ ทัศนคติ เป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองต่อต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด ทัศนคติอาจจะเป็นบวก หรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้นถ้ามีทัศนคติลบ ก็จะหลีกเลี่ยงทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ค่านิยม เป็นแนวคิด ความเชื่อ ความต้องการ และความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจมนุษย์ รวมทั้งการกระทำที่บุคคลยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม

อารมณ์ เป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักถึงความรู้สึก ความคิด อารมณ์ของตนเอง ของผู้อื่น และมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้จะส่งผลดีต่อการทำงาน

แรงจูงใจ เป็นภาวะหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาอย่างมีจุดมุ่งหมาย หรือเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ตนเองต้องการ หรือผู้ทำการชักจูง กำหนดประกอบด้วยต่อไปนี้

1. พลังกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซึ่งพลังนี้มิได้มีความคงที่แน่นอนเปลี่ยนแปลงได้
2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม
3. กำหนดระดับความพยายาม (มากหรือน้อย)

2.2.3 ปัจจัยที่กำหนดรายได้ของบุคคล

การที่บุคคลจะมีรายได้มากน้อยเพียงไรนั้น มีอยู่หลายปัจจัยซึ่งเป็นตัวกำหนดรายได้ของเขา ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนคุณสมบัติเฉพาะตัวอื่นๆ ดังนี้ (สุขใจ น้ำ ผูด และคณะ, 2551)

1. อายุ (Age) เรื่องของอายุมีความสัมพันธ์ต่อการหารายได้ของบุคคล แม้ว่าอายุเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถควบคุมได้ก็ตาม แต่โดยทั่วไปแล้วจะพบว่าบุคคลที่สูงวัยและหนุ่มสาวผู้เริ่มทำงานนั้นจะมีรายได้ไม่สูงนัก เมื่อเทียบกับผู้ที่อยู่ในวัยกลางคนซึ่งมีอายุอยู่ในระหว่าง 35-55 ปี เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้โดยทั่วไปจะมีความสามารถในการหารายได้สูง ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ในวัยที่มีพลังกำลังในการทำงานเพราะความรู้ความสามารถและประสบการณ์ก็มากขึ้น อีกทั้งยังมีความมุ่งหวังที่จะนำชีวิตและครอบครัวให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นจึงทุ่มเททั้งกำลังความรู้ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่นำมาซึ่งรายได้ที่ดี

2. การศึกษา (Education) ระดับการศึกษาจะเป็นเครื่องมือกำหนดรายได้ของบุคคล ผู้ที่สำเร็จปริญญาในระดับสูงๆ ย่อมมีรายได้สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ หรือไม่ได้รับการศึกษา การเลือกสาขาที่จะศึกษาก็มีผลต่อรายได้ของบุคคลเช่นกัน ในยุคที่ความต้องการในเรื่องของการลงทุนการ

พัฒนาการสื่อสารและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีมาก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีอื่นๆ ตลอดจนด้านการบริหารจึงเป็นที่ต้องการ ดังนั้นผู้ที่เรียนทางด้านนี้จึงมีโอกาที่จะทำรายได้ได้ดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในด้านอื่นๆ

3. อาชีพ (Career) การเลือกอาชีพมีความสำคัญกับการศึกษาของบุคคล มีอาชีพบางอย่างที่ผู้ทำงานจะต้องผ่านการศึกษาทางด้านนั้นมาโดยเฉพาะ เช่น พวกวิชาชีพอิสระต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ นักกฎหมาย สถาปนิก หรือวิศวกร แต่ก็มีอาชีพบางอย่างถึงแม้จะไม่เรียนมาในสายนั้นโดยตรงก็สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับการทำงานได้โดยเพียงแต่ผ่านการฝึกอบรมจากสถานที่ที่จะทำงานนั้นก่อน แต่ละอาชีพให้ผลตอบแทนหรือรายได้ไม่เท่ากัน แล้วแต่ระดับของการศึกษา ความยากง่ายในการเรียน ตลอดจนความต้องการของตลาดที่มีต่อสายอาชีพต่างๆ ในขณะนั้น ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในงานอาชีพของตนโดยสามารถทำรายได้สูงนั้น มักจะขึ้นอยู่กับ การเลือกศึกษาในสายอาชีพที่ถูกต้อง ประสบการณ์ในการทำงานของบุคคลนั้น ตลอดจนความชอบและความถนัดในการทำงาน นอกจากค่าตอบแทนจะมีเงินเดือนประจำแล้วยังมีเงินประจำตำแหน่งด้วยสำหรับผู้ที่มีความชำนาญพิเศษในอาชีพนั้นๆ

4. คุณสมบัติเฉพาะตัว (Personal assets) บุคคลแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะใน ส่วนที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวแล้วแต่ละคนจะมีต่างๆกันออกไป เช่น ในเรื่องของความสามารถ (Abilities) ความชำนาญ (skills) บุคลิกภาพ (Personality) แรงกระตุ้น (Drive) ทักษะ (Aptitudes) ขวัญและกำลังใจ (Motivation) ตลอดจนค่านิยมต่างๆ (Value systems) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับรายได้ของบุคคลใดๆทั้งสิ้น การเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับคุณสมบัติเฉพาะตัวที่แต่ละคนมีอยู่นั้นจะช่วยให้มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในงานอาชีพได้มากที่สุด

5. เครดิต (Credit) คือความเชื่อถือ ความไว้วางใจได้ บุคคลที่คนอื่นยอมรับ เชื่อถือและไว้วางใจ ย่อมมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนทางการเงินได้มากเมื่อถึงคราวจำเป็น ดังนั้นบุคคลจึงควรประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้องชอบธรรมโดยเป็นคนรักษาคำพูดและมีความซื่อสัตย์สุจริต

6. เวลาและโอกาส (Time and opportunity) มีผู้กล่าวว่า เวลาเป็นเงินเป็นทอง ผู้ที่รู้จักบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพได้โดยรู้จักจัดสรรเวลาอย่างถูกต้องและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ แน่แน่นอนทีเดียวย่อมจะนำมาซึ่งรายได้ที่ดีแก่เขา นอกจากนั้นผู้ที่ขยันไม่เลือกงานไม่ปล่อยให้

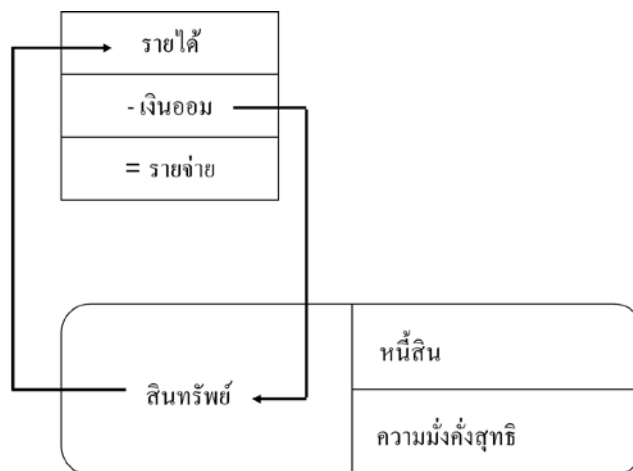
โอกาสดีๆ ที่เข้ามาในชีวิตผ่านพ้นไป แต่จะหยิบฉวยไว้บ้างครั้งสิ่งเหล่านี้จะนำความสำเร็จอันยิ่งใหญ่และรายได้ที่ดีให้แก่เขาได้เช่นกัน

2.2.4 การออมเงินส่วนบุคคล

การออม (Saving) คือ การกันเงินไว้เพื่อการอุปโภค บริโภค และการลงทุนในอนาคต โดยมีสมการเงินออม คือ (รัชนีกร วงศ์จันทร์, 2559)

$$\text{รายได้} - \text{เงินออม} = \text{รายจ่าย}$$

จากสมการ “เงินออม” ถือเป็นการจ่ายให้กับตนเองก่อน (pay yourself first) ก่อนที่จะนำส่วนที่เหลือไปจัดสรรสำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ภาพที่ 2.4 แสดงการออมเงิน

ที่มา: รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2559, น. 158)

จากข้อสังเกตได้ว่าเงินออมจะช่วยขยายช่องสินทรัพย์ให้โตขึ้น ซึ่งจะเป็นฐานในการนำไปลงทุนให้เกิดดอกออกผลกลายเป็นรายได้ในอนาคตต่อไป การมีเงินออมจึงเปรียบเสมือนการสร้างภูมิคุ้มกันให้มีสุขภาพทางการเงินที่แข็งแรง หรือเป็นการฉีดวัคซีนป้องกันโรคทางด้านการเงินนั่นเอง เงินออมจึงเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดให้เป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ปัญหาความ

เดือนร่อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิต (สุขใจ น้ำมุด และคณะ, 2551)

2.4.4.1 ปัจจัยสำคัญในการออม

ในภาวะเงินเฟ้อที่สินค้าและบริการเกือบทุกชนิดมีราคาเพิ่มสูงขึ้น บุคคลหลายคนอาจมีปัญหาในการออมเกิดขึ้นได้ เช่น การมีอัตราดอกเบี้ยลดลงได้จากเดิม เพราะมีรายจ่ายสูงขึ้น ในขณะที่รายได้ยัง เป็นจำนวนที่คงที่ หรือบางครอบครัวอาจไม่สามารถจะมีการออมได้อีก เพราะมีรายจ่ายสูงเกินรายได้เป็นจำนวนมาก จนไม่สามารถปรับการใช้จ่ายให้เกิดความสมดุลขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม การออมก็เป็นเหตุผลสำคัญในการป้องกันปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นได้ดีที่สุด และทุกคนควรมีเงินออมไว้สักจำนวนหนึ่งโดยไม่จำเป็นว่า จะต้องเป็นจำนวนเงินที่มากมาย แต่ควรเป็นจำนวนเงินที่ท่านหรือครอบครัวเพียงพอจะไว้ใช้จ่ายก่อนที่จะสามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินไปได้ ในขณะที่ท่านมีความสามารถหารายได้ได้อยู่ และมีกำลังพอที่จะออมได้ ก็ควรที่จะมีการกันเงินออมไว้ด้วยเหตุผลที่ว่า (สุพพตา ปิยะเกศิน, 2546)

1. ท่านจะมีเงินสำรองที่เหลือ ภายหลังจากที่ท่านได้ใช้จ่ายใน รายการที่จำเป็นหมดแล้วเป็นจำนวนมากขึ้นตามระยะเวลาที่มีการออม
2. ท่านจะมีผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลเพิ่มขึ้นจากการที่ท่านนำเงินออมไปลงทุนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นๆ
3. ท่านจะมีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนผลตอบแทนที่ท่านได้รับในข้อ 2 เป็นผลทำให้ท่านมีเงินรวมในอนาคตเพิ่มขึ้นมาก จนในบางครั้งจำนวนผลตอบแทนรวมอาจจะมีจำนวนมากกว่าจำนวนเงินออมในครั้งแรกก็ได้

ในบางกรณี บุคคลอาจมีความสนใจที่จะต้องการออมเงินมากขึ้นหรือลดลงได้ ทั้งที่ยังคงมีรายได้และรายจ่ายเช่นเดิม ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยสำคัญต่อไปนี้ คือ

1. **ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับการออม** หมายความว่า ถ้ายิ่งผลตอบแทนในการออมเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้บุคคลมีการออมมากขึ้นเท่านั้น เช่น ในภาวะที่รัฐบาลกำหนดให้ธนาคาร ไทยพาณิชย์ทุกแห่งลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทลง ทั้งยังเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากอีก จึงทำให้ระดับเงินออมของธนาคารพาณิชย์ มีแนวโน้มลดลงอย่างมาก

2. **มูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน** ผู้ออมจะตัดสินใจการออมมากขึ้น ภายหลังจากการพิจารณาถึงอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าจะไม่มีความแตกต่างจากมูลค่า

ของเงินในอนาคตมากนัก หมายความว่า จำนวนเงิน 1 บาทในวันนี้จะสามารถซื้อสินค้าและบริการได้ในจำนวนใกล้เคียงหรือเท่ากับการใช้เงิน 1 บาทซื้อสินค้าและบริการในอีก 2-3 ปีข้างหน้าหรือมากกว่านั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าท่านเห็นว่าการเก็บเงินออมไว้โดยไม่ยอมซื้อสินค้าในขณะนี้ ท่านอาจจะสูญเสียความพอใจที่ควรได้รับจากการซื้อสินค้าในปัจจุบันมากกว่าผลตอบแทนที่ได้จากการออม ทั้งยังต้องเสียเวลาคอย ที่จะซื้อสินค้าในอนาคตที่อาจมีราคาสูงมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับอีกด้วย ถ้าท่านพอใจที่จะซื้อสินค้าในวันนี้มากกว่าการหวังผลตอบแทนที่จะได้รับเพิ่มขึ้นในอนาคต ท่านก็จะมีการออมลดลง

3. **รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ** ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนัก เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนระดับต่ำ จำนวนเงินออมที่กันไว้อาจเป็นเพียงจำนวน น้อยตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ สร้างจากจำนวนเงินออมของผู้บริหารระดับสูง หรือนักการเมืองที่น่าจะมีเงินเหลือออมได้มากกว่า นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงรายได้เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายงานการถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่งานก็มีผลต่อระดับการออมเช่นกัน คืออาจ ทำให้มีการออมเพิ่มมากขึ้นหรือลดลงไปจากระดับเดิมได้ ในระหว่างที่ท่านมีรายได้มากกว่าปกติ หรือขณะที่ท่านมีความสามารถหารายได้ได้อยู่ จึงควรจะมีการออมไว้เพื่อป้องกันปัญหาทางการเงินอันอาจเกิดขึ้นได้ดังกล่าวแล้ว

4. **ความแน่นอนของจำนวนรายได้ในอนาคตภายหลังการเกษียณอายุ** ถ้าผู้มีรายได้ทุกคนทราบได้ แน่ใจว่า เมื่อใดก็ตามที่ท่านไม่มีความสามารถหารายได้ได้อีกต่อไป ท่านก็จะไม่มีปัญหาทางการเงินเกิดขึ้น หรือถ้ามีก็ไม่ใช่ว่าปัญหาที่รุนแรงนัก เนื่องจากหน่วยงานที่ท่านเคยทำงานอยู่มีนโยบาย ในการช่วยเหลือท่านในวัยชราภายหลังการเกษียณอายุ หรือภายหลังการออกจากงานก่อนกำหนด เช่น นโยบายการใช้บำนาญบำเหน็จ เงินชดเชย เป็นต้น ในกรณีนี้ถ้าท่านเห็นว่ารายได้ในอนาคตเป็นจำนวนที่เพียงพอไว้ใช้จ่ายไปจนตลอดชีวิตแล้ว การออมในปัจจุบันจะมีจำนวนน้อยลง ต่างกับผู้ที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือในลักษณะดังกล่าวข้างต้น เช่น ผู้ที่มีอาชีพเป็นนักแสดง นักร้อง นักกีฬา ฯลฯ บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีรายได้ค่อนข้างสูง การออมเงินไว้ในขณะที่มีรายได้เป็นจำนวน ค่อนข้างมากจึงไม่เป็นปัญหามากนัก นอกจากนั้น การพิจารณาถึงผลตอบแทนแบบทบต้นที่จะได้รับก็จะมีผลต่อการออมเช่นกัน กล่าวคือ พ่อแหล่งลงทุนของเงินออมมีนโยบายในการจ่ายผลตอบแทนแบบทบต้นบ่อยครั้งตามระยะเวลาในการลงทุน ก็จะทำให้ผลตอบแทนผู้ที่ลงทุนได้รับมากขึ้น ผู้ออมอาจมีการออมลดลงเพื่อกันเงินไว้ใช้จ่ายได้มากขึ้นโดยไม่ทำให้จำนวนเงินรวมในอนาคตกระทบกระเทือนแต่ประการใด

2.2.5 การวางแผนการเงินสำหรับอนาคตของบุคคล

การกำหนดเป้าหมายในการบริหารการเงินของบุคคลให้ประสบความสำเร็จนั้น โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับแนวคิดสำคัญๆ 3 ประการด้วยกันคือ (สุขใจ น้ำพุด และคณะ, 2551)

1. **การเพิ่มพูน(Accumulation)** แนวความคิดนี้เพื่อเป็นการสะสมหรือการทำให้ทรัพยากรการเงินที่มีอยู่เพิ่มขึ้นยังเพิ่มพูนขึ้น ด้วยการให้เงินสดที่ได้มา(cash inflow) เปลี่ยนสภาพไปเป็นเงินทุน(capital) ให้มากที่สุด เพื่อเพิ่มความมั่งคั่งขึ้น การกำหนดเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูนเงินทุนได้แก่ การลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์เก็บไว้ให้มีค่าเพิ่มพูนขึ้นในวันข้างหน้า การสะสมเงินเป็นเงินทุนเพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณอายุ เป็นต้น

2. **การรักษาไว้ (Preservation)** แนวความคิดนี้เพื่อเป็นการคงทนและรักษาคุณภาพชีวิตของบุคคลไว้ให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรืออย่างน้อยก็รักษาความเป็นอยู่ให้เหมือนเดิม แม้ว่าเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตาม ก็ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพและการดำรงชีพของบุคคลนั้นเป้าหมายนี้เพื่อเป็นการรักษาอำนาจซื้อ (purchasing power) ของบุคคลไว้ ตัวอย่างการลงทุนดังกล่าว ได้แก่ การซื้อหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินต่างๆ ที่มีค่าเพิ่มขึ้นตามภาวะการเปลี่ยนแปลงของราคาที่เพิ่มขึ้นนั้น

3. **การแบ่งสรรออกไป (Distribution)** แนวความคิดนี้เป็นลักษณะของการให้ กล่าวคือเป็นการจัดสรรหรือแบ่งปันทรัพยากรการเงินที่มีอยู่ออกไปอย่างเหมาะสมเพื่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคลอื่นตลอดจนสังคมที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น การแบ่งสรรรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่สมาชิกในครอบครัวอย่างทั่วถึง การให้รางวัลตอบแทนในบางโอกาส การเสียภาษีแก่รัฐ ตลอดจนการบริจาคให้กับองค์กรหรือการกุศลต่างๆ การกำหนดเป้าหมายตามแนว ความคิดในเรื่องการแบ่งปันนี้จะก่อให้เกิดความมั่นคงและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของบุคคลในครอบครัว แสดงออกถึงการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน อันจะมีส่วนสร้างสรรค์ ความมั่นคงแก่ครอบครัวและสังคมโดยรวม

2.2.6 การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นช่วงเวลาของความจำเป็นหรือความต้องการย่อมมีต่างกัันบางครั้งคนเราจำเป็นต้องการเงินในช่วงสั้น หรือในระยะเวลากระชั้นชิด และบางครั้งเราก็ไม่มีความจำเป็นในปัจจุบันแต่สำหรับระยะยาวในอนาคตแล้ว มีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้นการ

กำหนดเป้าหมายทางการเงินของบุคคลจึงควรได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือเป้าหมายระยะสั้น และเป้าหมายระยะยาว (สุขใจ น้ำผุด และคณะ, 2551)

1. เป้าหมายระยะสั้น (Short-term Goal) เป็นการวางแผนสำหรับช่วงเวลาอันสั้น มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี การวางแผนทางการเงินระยะสั้นเป็นการวางแผนเพื่ออนาคตอันใกล้ ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การเก็บเงินออมใช้ยามจำเป็น การซื้อของเงินผ่อน การจัดหาที่อยู่อาศัยชั่วคราวการเดินทาง ตลอดจนการต้องการความคุ้มครองในระยะเวลาอันสั้นของบุคคล

2. เป้าหมายระยะยาว (Long-term Goal) เป็นการวางแผนสำหรับช่วงระยะเวลาไม่เกินกว่า 1 ปี อาจจะไปถึง 5,10 หรือ 20 ปี ข้างหน้า เป้าหมายทางการเงินระยะยาวส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินไว้สำหรับอนาคตวันข้างหน้าและเพื่อความมั่นคงความสุขสบายในบ้านปลายของชีวิต ด้วย การวางแผนส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการลงทุนอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ถาวร (estate building) การวางแผนเกษียณอายุ (retirement) การพักผ่อนท่องเที่ยว (recreation) ในเรื่องของการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยถาวรนั้น นอกจากจะช่วยให้มีความมั่นคงในเรื่องที่อยู่อาศัยแล้ว ยังเป็นการสะสมความมั่งคั่งอีกทางหนึ่งของบุคคลเพราะเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งที่เราสามารถขยายเอาเงินใช้ยามชราหรือจะสะสมไว้เป็นมรดกให้แก่ลูกหลานต่อไปได้ (สุขใจ น้ำผุด และคณะ, 2551)

2.3 สถานการณ์โควิดและผลกระทบในประเทศไทย

ไวรัสโคโรนา เป็นไวรัสที่จัดอยู่ในวงศ์ใหญ่ที่สุดในบรรดาไวรัสที่พบในทั้งสัตว์และคน ไวรัสโคโรนายังเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเจ็บป่วยต่าง ๆ ตั้งแต่โรคหวัดธรรมดาจนถึงโรคที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วยอย่างรุนแรง เช่น โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS) และ โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง (SARS) (องค์การอนามัยโลก, 2563) โดย ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 คือ ไวรัสในกลุ่มโคโรนาที่เพิ่งมีการค้นพบใหม่ (ไม่เคยมีการพบเชื้ในคนมาก่อน) โดยพบครั้งแรกที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงปลายปี 2019 (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) ผู้ที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 นี้จะมีอาการ เช่นเดียวกับผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ โดยจะแสดงอาการตั้งแต่ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ คัดจมูก เจ็บคอ ไอ และมีไข้ โดยในบางรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการปอดบวมหรือหายใจลำบากร่วมด้วย บางรายเสียชีวิตได้แต่พบไม่บ่อยนัก แต่หากผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรค

ประจำตัว เช่น เบาหวาน และโรคหัวใจ จะเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วยรุนแรงหากได้รับเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (องค์การอนามัยโลก, 2563)

การระบาดของไวรัสโคโรนา ในปีพ.ศ. 2562–2563 ดำเนินอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 โดยเป็นประเทศที่มีผู้ป่วยยืนยันรายแรกนอกจากประเทศจีน จึงมีการคัดกรองผู้เดินทางเข้าประเทศไทยมากขึ้น ส่งผลทำให้พบผู้ป่วยประปรายตลอดเดือนมกราคม โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เดินทางมาจากหรือเป็นผู้พำนักอยู่ในประเทศจีนแทบทั้งสิ้น การแพร่เชื้อท้องถิ่นที่มีรายงานรายแรกมีการยืนยัน เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2563 ว่ามีการติดเชื้อไวรัสโคโรนา จากนั้นในเดือนกุมภาพันธ์ มีการตรวจพบผู้ป่วยอีกจำนวน 40 ราย และมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในกลางเดือนมีนาคม ซึ่งมีการระบุสาเหตุจากกลุ่มการแพร่เชื้อหลายกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใหญ่สุดเกิดจากการที่ไปชมการชกมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2563 ทำให้พบผู้ป่วยจำนวน 100 คนต่อวัน ในอีก 1 สัปดาห์ต่อมา การตอบสนองของรัฐบาลต่อการระบาดของไวรัสโคโรนา โดยเริ่มจากการคัดกรองและการติดตามการสัมผัสผู้ติดเชื้อ มีการตรวจคัดกรองโรคโควิดตามท่าอากาศยานนานาชาติ ตลอดจนถึงโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่มีประวัติเดินทางหรือสัมผัส โดยมีประกาศเพิ่มเติมให้ต้องมีเอกสารการแพทย์รับรองการเดินทางระหว่างประเทศ และคนต่างด้าวต้องมีการประกันสุขภาพ และในปลายเดือนมีนาคม สถานที่สาธารณะและธุรกิจห้างร้านได้รับคำสั่งให้ปิดให้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร และอีกหลายจังหวัด นายกรัฐมนตรีประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ในวันที่ 26 มีนาคม และมีประกาศห้ามออกนอกเคหสถานยามวิกาล ตั้งแต่คืนวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2563 ออกพระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินยังสั่งจำหน่ายสุราชั่วคราวและให้ประชาชนชะลอการเดินทางข้ามจังหวัด จากการที่รัฐบาลสั่งปิดธุรกิจห้างร้านในกรุงเทพมหานคร โดยพลัน ส่งผลให้คนงานหลายหมื่นคนเดินทางกลับภูมิลำเนา และตกงานเป็นจำนวนมาก (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2563)

การติดเชื้อโรคโควิด-19 ในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน 2563 จากที่มีผู้ติดเชื้อสะสมรวมเพียง 42 ราย เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2563 โดยมีผู้ติดเชื้อรายใหม่เพียงบางวันและวันละไม่กี่ราย แต่ได้มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่กลางเดือนมีนาคม 2563 ซึ่งมีผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มทุกวัน จนมีจำนวนสะสมรวมถึง 100 ราย เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2563 หลังจากนั้นจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่แต่ละวันเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็นจำนวนหลักร้อย โดยมีจำนวนสูงสุดที่พบผู้ติดเชื้อรายใหม่ 188 ราย เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2563

และ 143 ราย เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2563 ทั้งนี้รัฐบาลได้ประกาศจัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) หรือ สบค. เมื่อวันที่ 12 มีนาคม และได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 เพื่อควบคุมและบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อโควิด -19 อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีมาตรการสำคัญอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในเดือนเมษายน 2563 มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่คงตัวและลดลงเป็นลำดับ จนในวันที่ 13 พฤษภาคม ที่ผ่านมา เป็นวันแรกที่ไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่หลังจากที่มีผู้ติดเชื้อทุกวันติดต่อกันนานถึง 65 วัน เมื่อจำแนกตามจังหวัดที่รับผู้ติดเชื้อเข้ารักษา (ไม่รวมผู้ติดเชื้อในกลุ่ม State Quarantine) ณ วันอาทิตย์ที่ 17 พฤษภาคม 2563 พบว่า

- มี 67 จังหวัดที่รับผู้ติดเชื้อ ไว้รักษา
- ไม่เคยมีรายงานผู้ติดเชื้อเลย จำนวน 10 จังหวัด
- ไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ ใน 28 วันที่ผ่านมา จำนวน 49 จังหวัด
- ไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ ใน 14 วันที่ผ่านมา จำนวน 12 จังหวัด
- ยังมีผู้ติดเชื้อรายใหม่ ใน 14 วันที่ผ่านมา จำนวน 6 จังหวัด

ภาพที่ 2.5 สถานการณ์การติดเชื้อโรคโควิด-19

ที่มา : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) [ออนไลน์]: เข้าถึง 6 กันยายน 2563.

จาก <https://www.nrct.go.th/covid19/daily/>

ทั้งนี้รัฐบาลได้ประกาศมาตรการผ่อนคลายเป็นระยะที่หนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2563 ในกิจการ/กิจกรรม 6 ประเภท และได้เริ่มใช้มาตรการผ่อนคลายเป็นระยะที่สอง เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2563 โดยปรับเวลาเคอร์ฟิว จากเวลา 22.00 - 04.00 น. เป็นเวลา 23.00 - 04.00 น. และผ่อนปรนให้ดำเนินการหรือทำกิจกรรมในด้านเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต และกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพหรือสันทนาการ เพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการได้ดำเนินการและใช้ชีวิตบนฐานวิถีชีวิตใหม่ หรือนิวนอร์มัล ในยุคโควิด-19 (ศูนย์ปฏิบัติการด้านนวัตกรรมการแพทย์ และการวิจัยและพัฒนาสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา (อว.), 2563)

สำหรับเศรษฐกิจประเทศไทยเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ครึ่งหลังของปีพ.ศ. 2562 เนื่องจากภาวะสงครามการค้า เห็นได้จากการปิดโรงงาน สถานการณ์ภัยแล้งที่ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงงบประมาณปี 2563 ที่อนุมัติล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้งบลงทุนต่างๆ ล่าช้าไปด้วย ในส่วนวิกฤตไวรัสโควิด-19 จากที่เศรษฐกิจไทยพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศค่อนข้างมาก จึงส่งกระทบต่อเศรษฐกิจไทยใน 3 ประเด็นหลักๆ ด้วยกัน ได้แก่ (ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน), 2563)

1. **ภาคการท่องเที่ยว** ตัวเลขรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งคิดเป็นประมาณ 12% ของ GDP ไทย ซึ่งสถานการณ์โควิดและการล็อกดาวน์ในเดือนเมษายน ทำให้รายได้การท่องเที่ยวติดลบ -100% เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะหดตัว -67% โดยธุรกิจท่องเที่ยวจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ โดยคาดว่าในเดือนธันวาคม 2563 จะมีนักท่องเที่ยวกลับมาประมาณ 50% ของเดือนธันวาคมปี 2562 ทั้งนี้ การที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกัน หรือวิธีการรักษาที่ได้ผลทำให้นักท่องเที่ยวยังคงมีความกังวล ประกอบกับเศรษฐกิจโลกถดถอยทำให้รายได้นักท่องเที่ยวก็ลดลง ทำให้ชะลอการเที่ยวต่างประเทศ

2. **ภาคการส่งออก** รายได้จากการส่งออกคิดเป็นประมาณ 50% ของ GDP ไทย จากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย คาดการณ์ว่าตัวเลขการส่งออกปี 2563 จะติดลบ -12.9%

3. **มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing)** มาตรการดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการใช้งานในประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจที่เป็น Face-to-Face เช่นการท่องเที่ยว เดินทาง สันทนาการ โรงแรม รวมถึงสินค้าคงที่มีราคาสูง เช่นรถยนต์ ที่ส่วนใหญ่ตัวเลขติดลบ จะมีที่เป็นบวกบ้างคือธุรกิจพวกออนไลน์ อาหารที่ส่งเดลิเวอรี่ คาดการณ์ว่าการล็อกดาวน์หนึ่งเดือนจะลดการใช้งานบริโภคลง -7.3% และส่งผลให้ตัวเลข GDP ปี 2563 นี้ ติดลบ -0.6%

นอกจากนี้ ในตลาดตราสารหนี้ เนื่องจากความกังวลของนักลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น จึงมีการเทขายหน่วยลงทุนออกมาเป็นมูลค่าสูงมาก ในระหว่าง 12-20 มีนาคม ในระยะเวลาไม่ถึงสองสัปดาห์ มีมูลค่าเงินไหลออกสุทธิจากกองทุนตราสารหนี้ (นับเฉพาะ 5 อันดับที่มีการไหลออกมากที่สุด) สูงถึง 87,000 ล้านบาท การไหลถอนหน่วยลงทุนอย่างฉับพลันเหล่านี้บีบให้กองทุนต้องขายตราสารหนี้ที่มีสภาพดีไปในราคาต่ำกว่าปกติ จนเป็นเหตุให้วันที่ 22 มีนาคม ธนาคารแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่นๆ ต้องเข้าแทรกแซง และมีนโยบายเพิ่มสภาพคล่องเพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนก (แบ็งค์ งามอรุณ โชติ, 2563)

จากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิดส่งผลให้ธุรกิจและเศรษฐกิจมีการหดตัวอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบถัดมา คือ ผู้ใช้แรงงาน ลูกจ้าง พนักงาน ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จากตัวเลขสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตัวเลขแรงงานในประเทศไทยมีจำนวน 37.6 ล้านคน ส่วนที่มีความเสี่ยงมากคือภาคท่องเที่ยว ภัตตาคาร สันทนาการ บริการ ตลอดจนค้าปลีก ค้าส่ง รวมถึงกลุ่มพาร์ทไทม์ ฟรีแลนซ์ ผู้ประกอบการรายย่อย และเจ้าของธุรกิจส่วนตัวในกลุ่มธุรกิจนี้ ตามข้อมูลจากเว็บไซต์ jobsdb.com พบว่าตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม 2563 ตัวเลขโพสต์รับสมัครงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยโพสต์ตำแหน่งงานประจำลดลง 35% และโพสต์งานพาร์ทไทม์ลดลงมากกว่า 50% ยิ่งงานเงินเดือนน้อยที่ใช้ทักษะน้อยที่อาจจะเป็นงานในภาคท่องเที่ยวบริการลดลงมากที่สุด แต่โดยรวมนอกจากงานภาครัฐและแล้วทุกกลุ่มธุรกิจลดลงหมด สะท้อนถึงภาวะในตลาดแรงงานที่ภาคธุรกิจ ต่างรัดเข็มขัดไม่จ้างงานใหม่ แม้ในบางกลุ่มธุรกิจสามารถขยายตัวได้ เช่น ธุรกิจออนไลน์ ดิจิทัล อีคอมเมิร์ซ เดลิเวอรี่ คูแลสุขภาพ ซึ่งก็ต้องมีการปรับใช้ออนไลน์ให้เข้ากับธุรกิจ ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มบัณฑิตจบใหม่ (ยรรยง ไทยเจริญ, 2563)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและพฤติกรรมทางการเงิน พบว่ามีงานวิจัยที่ได้ศึกษาในหัวข้อที่ใกล้เคียงกันดังนี้

พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้ ความเข้าใจ และการรับรู้ที่มีต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุของครู โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุ ของครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครรวมทั้งเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัย 3)

ค้นหารูปแบบ การวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมกับครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนวัยเกษียณอายุ โดย ศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ระดับตำแหน่งครูปฏิบัติการ(คศ.1) และครูชำนาญการ (คศ.2) จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 534 ตัวอย่าง จาก 49 เขต 436 โรงเรียน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และ ทดสอบความน่าเชื่อถือทางสถิติแล้ว ข้อมูลที่เก็บได้คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานได้แก่การทดสอบสอง ทิศทางวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยด้วยสถิติเชิงพรรณนา ปัจจัยด้านคุณลักษณะกลุ่มพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ระดับตำแหน่งครูชำนาญการ(คศ.2) มีครอบครัวแล้ว ขนาดครอบครัว-5คน 3 คู่ สมรสรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ปัจจัยด้านรูปแบบการออม พบว่า รูปแบบการออมที่สำคัญ คือ เงินบำเหน็จเงินบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข) การลงทุนในเงินฝากธนาคาร การลงทุนหุ้น สหกรณ์ ปัจจัยด้านความพร้อมพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุมีการรับรู้ ข่าวสารข้อมูลทางการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาด และการลงทุนเป็นประจำ นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุ ของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ถ้าเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไป นาน้อย 5 อันดับแรกได้แก่รายได้ประจำ สถานภาพของครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่ การงาน เงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ และอายุงาน

ธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม และความรู้ทางการเงินกับพฤติกรรมการออมที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และ ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 410 ราย จากการศึกษาสามารถจัดกลุ่มพฤติกรรมการออมได้ใหม่เป็น 2 กลุ่มปัจจัย คือ การจัดสรร เงินออม และการควบคุมค่าใช้จ่าย โดยผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทางการเงินส่งผลต่อการจัดสรรเงิน ออมและการควบคุมค่าใช้จ่าย ในขณะที่การจัดสรรเงินออมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผน การเงินเพื่อการเกษียณอายุมากที่สุดรองลงมาคือปัจจัยด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้าน ความรู้ทางการเงินตามลำดับ

กิตติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย. เพื่อศึกษาถึงการ

วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการมีวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ อาชีพ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 150 ตัวอย่าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากัน คือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสดมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้าน กรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านอาชีพมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ปัจจัย ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านความรู้ความ เข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้าน ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยอื่นๆ มี อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มี อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

บทที่ 3

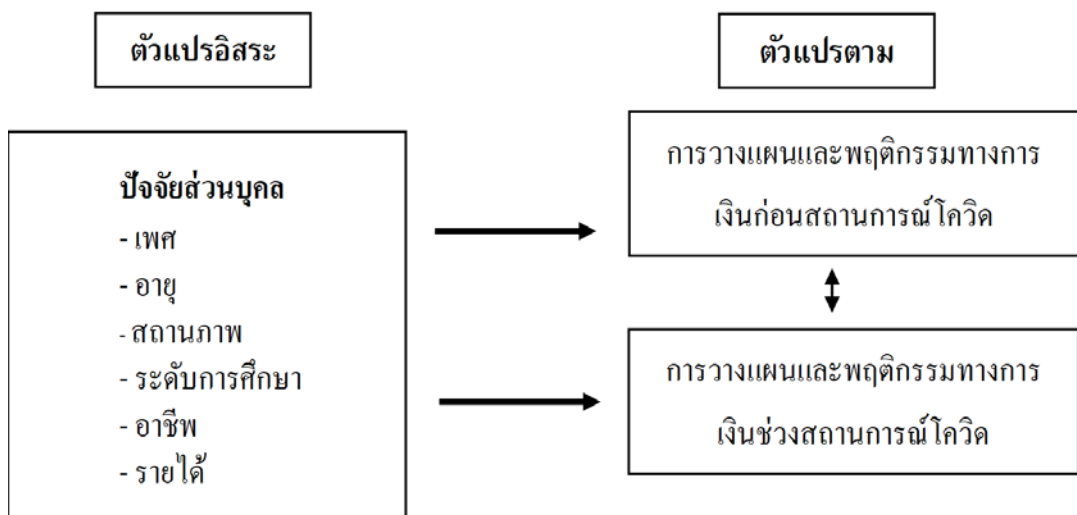
ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงระเบียบวิธีการของการศึกษาคั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อเกี่ยวกับผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนและพฤติกรรมทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 3.2 ประชากร และตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดการศึกษาสามารถกำหนดรูปแบบการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 ประชากร และตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20 - 60 ปี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2.2 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

จากกลุ่มประชากรที่กำหนด เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถทราบถึงจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (1977) มีสูตรการคำนวณดังนี้

จากสูตร
$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

กำหนดค่าให้

n คือ ขนาดตัวอย่างที่ต้องการ

e คือ ความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้อยู่ที่ ร้อยละ 5

Z คือ ค่า **Z** ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า $Z = 1.96$

แทนค่า

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

$$n = \frac{1.96^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \approx 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ขนาดของตัวอย่างที่คำนวณได้ไม่น้อยกว่า 385 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันการไม่ตอบกลับและการได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 ฉบับ

3.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

สำหรับวิธีการเลือกตัวอย่าง จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage Sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการเจาะจงเขตพื้นที่ ในกรุงเทพมหานครจากทั้งหมด 50 เขต เลือกออกมาเพียง 5 เขต ได้แก่ 1. เขตสาทร 2. เขตดินแดง 3. เขตวัฒนา 4. เขตห้วยขวาง 5. เขตพญาไท โดยใช้การพิจารณาว่าเป็นเขตที่มีคนทำงานและออฟฟิศจำนวนมากเพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 200 คน เพศหญิงจำนวน 200 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในรูปแบบของแบบสำรวจ โดยอาศัยการศึกษาจากแนวคิดทางด้านการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล และการวางแผนทางการเงิน มาเป็นกรอบแนวคิดและแนวทางในการออกแบบสำรวจ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ (Check List) โดยสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็นระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปหามาก ดังนี้

1	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
2	หมายถึง	เกือบไม่เคยปฏิบัติ
3	หมายถึง	บางครั้งก็ปฏิบัติ
4	หมายถึง	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ
5	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำ

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้บุคคลในการเก็บแบบสำรวจ โดยกระจายตามเขตต่างๆที่ระบุไว้ในหัวข้อการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น โดยมีระยะเวลาการเก็บแบบสำรวจอยู่ในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม 2563 โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มคนวัยทำงานที่อยู่ในเขตพื้นที่ทั้ง 5 เขต ในกรุงเทพมหานคร
2. เมื่อมีการกรอกแบบสอบถามเสร็จให้ตัวอย่างส่งแบบสอบถามให้กับผู้วิจัย
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล และคัดแยกข้อมูลแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก จากนั้นจึงนับจำนวน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากที่สุด
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาบันทึก กำหนดรหัส และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ระบุไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด โดยใช้ระดับค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนชั้น จึงได้เกณฑ์การแปลความหมายจากคะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในการวางแผนทางการเงินเป็นประจำ

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีการปฏิบัติในการวางแผนทางการเงินบ่อยครั้ง

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีการปฏิบัติในการวางแผนทางการเงินเป็นบางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง เกือบไม่เคยปฏิบัติในการวางแผนทางการเงิน

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลยในการวางแผนทางการเงิน

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent Sample t-Test F-test และ Paired Sample t-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการวิจัย “ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงิน ของคนวัยทำงาน ใน กรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย เพื่อ (1) ศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร (3) เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (4) เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (5) เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร ก่อนและช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด โดยมีขนาดตัวอย่างรวม 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage Sampling) ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยมีรายละเอียดผลการของวิจัยดังนี้แต่ละส่วนดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	200	50.0
หญิง	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 ตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.0 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.0 ตามที่ได้ออกแบบในวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-30 ปี	129	32.3
31-40 ปี	172	43.0
41-50 ปี	79	19.7
51-60 ปี	20	5.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 ตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ อายุ 20-30 ปี ร้อยละ 32.3 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 19.7 และอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	207	51.7
สมรส	168	42.0
หม้าย/หย่าร้าง	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 ตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ สมรส ร้อยละ 42.0 และหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 6.3

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.0
อนุปริญญา/ปวส.	32	8.0
ปริญญาตรี	248	62.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	112	28.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 ตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 62.0 รองลงมาคือ ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 28.0 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 8.0 และมัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	62	15.4
พนักงานบริษัทเอกชน	240	60.0
ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	89	22.3
อื่นๆ	9	2.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 ตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง ร้อยละ 22.3 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 15.4 และอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	3	0.8
10,001-15,000 บาท	47	11.8
15,001-20,000 บาท	83	20.8
20,001-30,000 บาท	115	28.8

30,001-40,000 บาท	85	21.3
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	16.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 ตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ รายได้ 30,001-40,000 บาท ร้อยละ 21.3 รายได้ 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 20.8 รายได้ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 16.8 รายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 11.8 และรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.8

4.2 ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด

ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด ปรากฏดังตารางที่ 4.7-4.8

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งที่ปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน						4.02 (บ่อยครั้ง)	0.781
1. มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน	196 (49.0)	104 (26.0)	72 (18.0)	19 (4.8)	9 (2.2)	4.15 (บ่อยครั้ง)	1.021
2. มีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน	77 (19.3)	225 (56.2)	69 (17.3)	26 (6.4)	3 (0.8)	3.87 (บ่อยครั้ง)	0.823
3. มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน	131 (32.8)	185 (46.2)	57 (14.2)	25 (6.3)	2 (0.5)	4.05 (บ่อยครั้ง)	0.875
4. มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน	135 (33.7)	178 (44.5)	58 (14.5)	19 (4.8)	10 (2.5)	4.02 (บ่อยครั้ง)	0.948
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง						3.62 (บ่อยครั้ง)	0.882

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด (ต่อ)

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
5. มีการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย	68 (17.0)	109 (27.3)	150 (37.4)	46 (11.5)	27 (6.8)	3.36 (บางครั้ง)	1.100
6. มีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม	95 (23.7)	193 (48.3)	73 (18.2)	25 (6.3)	14 (3.5)	3.83 (บ่อยครั้ง)	0.978
7. มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	100 (25.0)	173 (43.2)	79 (19.7)	29 (7.3)	19 (4.8)	3.77 (บ่อยครั้ง)	1.055
8. มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ	77 (19.3)	136 (34.0)	129 (32.2)	33 (8.2)	25 (6.3)	3.52 (บ่อยครั้ง)	1.085
การวิเคราะห์ข้อมูล						3.91 (บ่อยครั้ง)	0.879
9. มีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม	159 (39.7)	121 (30.2)	80 (20.0)	23 (5.8)	17 (4.3)	3.96 (บ่อยครั้ง)	1.100
10. มีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน	75 (18.8)	216 (54.0)	75 (18.8)	28 (7.0)	6 (1.4)	3.82 (บ่อยครั้ง)	0.870
11. มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน	144 (36.0)	136 (34.0)	87 (21.7)	21 (5.3)	12 (3.0)	3.95 (บ่อยครั้ง)	1.028
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล						3.87 (บ่อยครั้ง)	0.908
12. มีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด	137 (34.2)	157 (39.2)	68 (17.0)	27 (6.8)	11 (2.8)	3.96 (บ่อยครั้ง)	1.015
13. มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องการใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน	128 (32.0)	165 (41.2)	72 (18.0)	21 (5.3)	14 (3.5)	3.93 (บ่อยครั้ง)	1.011
14. มีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร	103 (25.7)	164 (41.0)	76 (19.0)	38 (9.5)	19 (4.8)	3.74 (บ่อยครั้ง)	1.090

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด (ต่อ)

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งที่ปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ						3.89 (บ่อยครั้ง)	0.868
15. ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด	151 (37.7)	126 (31.5)	81 (20.3)	28 (7.0)	14 (3.5)	3.93 (บ่อยครั้ง)	1.083
16. นำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ	74 (18.4)	198 (49.5)	87 (21.8)	30 (7.5)	11 (2.8)	3.74 (บ่อยครั้ง)	0.939
17. มีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต	136 (34.0)	167 (41.7)	64 (16.0)	24 (6.0)	9 (2.3)	3.99 (บ่อยครั้ง)	0.972
18. มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	131 (32.7)	172 (43.0)	46 (11.5)	26 (6.5)	25 (6.3)	3.90 (บ่อยครั้ง)	1.121
การทบทวนและตรวจสอบ						3.81 (บ่อยครั้ง)	0.985
19. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ	154 (38.4)	126 (31.5)	73 (18.3)	33 (8.3)	14 (3.5)	3.93 (บ่อยครั้ง)	1.100
20. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ	97 (24.2)	179 (44.7)	77 (19.3)	31 (7.8)	16 (4.0)	3.78 (บ่อยครั้ง)	1.028
21. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น	118 (29.)	138 (34.5)	91 (22.8)	25 (6.3)	28 (7.0)	3.73 (บ่อยครั้ง)	1.155
ภาพรวม						3.85 (บ่อยครั้ง)	0.792

จากตารางที่ 4.7 ในภาพรวม คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง โดยมีกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.02 รองลงมาคือ

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 3.91 ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.87 ด้านการทบทวนและตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 3.81 และด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.62 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ตัวอย่างมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.15 รองลงมาคือ มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.05 มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.02 และมีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.87

ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างมีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.83 รองลงมาคือ มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.77 มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.52 และมีการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.36

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวอย่างมีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.96 รองลงมาคือ มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน และอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.95 และมีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.82

ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล ตัวอย่างมีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.96 รองลงมาคือ มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องการใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.93 และมีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.74

ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ ตัวอย่างมีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.99 รองลงมาคือ ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ย 3.93 มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.90 และนำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.74

ด้านการทบทวนและตรวจสอบ ตัวอย่างมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.93 รองลงมาคือ มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.78 และมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.73

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์ โควิด

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งที่ปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน						4.23 (ประจำ)	0.620
1. มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน	215 (53.7)	125 (31.3)	54 (13.2)	5 (1.3)	1 (0.3)	4.37 (ประจำ)	0.781
2. มีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน	123 (30.7)	216 (54.0)	48 (2.0)	11 (2.8)	2 (0.5)	4.12 (บ่อยครั้ง)	0.755
3. มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน	175 (43.7)	158 (39.4)	61 (15.3)	5 (1.3)	1 (0.3)	4.25 (ประจำ)	0.775
4. มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน	141 (35.2)	200 (50.0)	50 (12.5)	8 (2.0)	1 (0.3)	4.18 (บ่อยครั้ง)	0.741
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง						3.83 (บ่อยครั้ง)	0.770
5. มีการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย	107 (26.8)	131 (32.7)	131 (32.)	2 (5.5)	9 (2.3)	3.76 (บ่อยครั้ง)	0.982
6. มีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม	124 (31.0)	199 (49.7)	62 (15.5)	9 (2.3)	6 (1.5)	4.07 (บ่อยครั้ง)	0.829
7. มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	113 (28.2)	195 (48.8)	66 (16.5)	14 (3.5)	12 (3.0)	3.96 (บ่อยครั้ง)	0.926
8. มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ	106 (26.4)	99 (24.8)	119 (29.8)	62 (15.5)	14 (3.5)	3.55 (บ่อยครั้ง)	1.140
การวิเคราะห์ข้อมูล						4.14 (บ่อยครั้ง)	0.746
9. มีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม	202 (50.5)	119 (29.7)	57 (14.3)	16 (4.0)	6 (1.5)	4.24 (ประจำ)	0.943
10. มีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน	105 (26.2)	221 (55.3)	54 (13.5)	16 (4.0)	4 (1.0)	4.02 (บ่อยครั้ง)	0.805

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด (ต่อ)

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งที่ปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
11. มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน	164 (41.0)	156 (39.0)	64 (6.0)	11 (2.7)	5 (1.3)	4.16 (บ่อยครั้ง)	0.877
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล						4.12 (บ่อยครั้ง)	0.743
12. มีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด	163 (40.7)	163 (40.7)	63 (15.8)	7 (1.8)	4 (1.0)	4.19 (บ่อยครั้ง)	0.832
13. มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องค่าใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน	152 (38.0)	175 (43.7)	63 (15.7)	5 (1.3)	5 (1.3)	4.16 (บ่อยครั้ง)	0.822
14. มีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร	140 (35.0)	167 (41.7)	61 (15.3)	18 (4.5)	14 (3.5)	4.00 (บ่อยครั้ง)	1.000
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ						4.17 (บ่อยครั้ง)	0.733
15. ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด	209 (52.3)	114 (28.4)	60 (15.0)	11 (2.8)	6 (1.5)	4.27 (ประจำ)	0.919
16. นำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ	103 (25.7)	237 (59.3)	41 (10.2)	17 (4.3)	2 (0.5)	4.06 (บ่อยครั้ง)	0.757
17. มีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต	180 (45.0)	144 (36.0)	55 (13.7)	17 (4.3)	4 (1.0)	4.20 (บ่อยครั้ง)	0.900
18. มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	147 (43.5)	147 (36.7)	53 (13.3)	12 (3.0)	14 (3.5)	4.14 (บ่อยครั้ง)	0.993

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด (ต่อ)

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล					\bar{X} (ระดับการปฏิบัติ)	S.D.
	ปฏิบัติเป็นประจำ	บ่อยครั้งที่ปฏิบัติ	บางครั้งที่ปฏิบัติ	เกือบไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติเลย		
การทบทวนและตรวจสอบ						4.06 (บ่อยครั้ง)	0.832
19. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ	188 (47.0)	122 (30.4)	65 (16.3)	19 (4.8)	6 (1.5)	4.17 (บ่อยครั้ง)	0.965
20. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ	119 (29.7)	201 (50.2)	55 (13.8)	20 (5.0)	5 (1.3)	4.02 (บ่อยครั้ง)	0.865
21. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น	141 (35.3)	154 (38.4)	72 (18.0)	20 (5.0)	13 (3.3)	3.98 (บ่อยครั้ง)	1.013
ภาพรวม						4.09 (บ่อยครั้ง)	0.663

จากตารางที่ 4.8 ในภาพรวม คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง โดยมีกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.23 รองลงมาคือ ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านการทบทวนและตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 4.06 และด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.83 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.37 รองลงมาคือ มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.25 มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.18 และมีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.12

ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างมีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.07 รองลงมาคือ มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อ

ป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.96 มีการจัดบันทึกรายรับ-รายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 3.76 และมีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.55

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.24 รองลงมาคือ มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน และอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.02

ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.19 รองลงมาคือ มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องค่าใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.00

ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.27 รองลงมาคือ มีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.20 มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.14 และนำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.06

ด้านการทบทวนและตรวจสอบ กลุ่มตัวอย่างมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.17 รองลงมาคือ มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.02 และมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.98

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามเพศ

กระบวนการวางแผน	เพศ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ชาย	200	3.98	0.847	-1.169	0.243
	หญิง	200	4.07	0.708		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ชาย	200	3.61	0.944	-0.227	0.821
	หญิง	200	3.63	0.817		
การวิเคราะห์ข้อมูล	ชาย	200	3.82	0.927	-2.075*	0.039
	หญิง	200	4.00	0.821		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ชาย	200	3.75	0.983	-2.778*	0.006
	หญิง	200	4.00	0.809		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ชาย	200	3.81	0.920	-1.747	0.081
	หญิง	200	3.96	0.808		
การทบทวนและตรวจสอบ	ชาย	200	3.75	1.054	-1.287	0.199
	หญิง	200	3.88	0.909		
ภาพรวม	ชาย	200	3.79	0.843	-1.642	0.101
	หญิง	200	3.92	0.734		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล โดยเพศหญิงมีการวางแผนใน 2 ด้านนี้มากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอายุ

กระบวนการวางแผน	อายุ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	20-30 ปี	129	3.70	0.890	12.509*	0.000
	31-40 ปี	172	4.21	0.676		
	41-50 ปี	79	4.15	0.541		
	51-60 ปี	20	3.93	1.023		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	20-30 ปี	129	3.21	1.054	15.212*	0.000
	31-40 ปี	172	3.82	0.673		
	41-50 ปี	79	3.81	0.707		
	51-60 ปี	20	3.79	1.014		
การวิเคราะห์ข้อมูล	20-30 ปี	129	3.43	0.990	22.699*	0.000
	31-40 ปี	172	4.16	0.711		
	41-50 ปี	79	4.15	0.638		
	51-60 ปี	20	3.77	1.015		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	20-30 ปี	129	3.39	1.041	24.277*	0.000
	31-40 ปี	172	4.15	0.727		
	41-50 ปี	79	4.15	0.613		
	51-60 ปี	20	3.55	1.005		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	20-30 ปี	129	3.36	1.007	30.010*	0.000
	31-40 ปี	172	4.20	0.644		
	41-50 ปี	79	4.09	0.549		
	51-60 ปี	20	3.86	1.047		
การทบทวนและตรวจสอบ	20-30 ปี	129	3.21	1.163	32.570*	0.000
	31-40 ปี	172	4.19	0.676		
	41-50 ปี	79	4.05	0.714		
	51-60 ปี	20	3.57	1.015		

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอายุ (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	อายุ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
ภาพรวม	20-30 ปี	129	3.39	0.918	27.420*	0.000
	31-40 ปี	172	4.11	0.588		
	41-50 ปี	79	4.06	0.531		
	51-60 ปี	20	3.76	0.977		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.11-4.12

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามอายุ

อายุ		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
20-30 ปี	31-40 ปี	-0.51405* (0.000)	-0.60950* (0.000)	-0.73062* (0.000)	-0.75517* (0.000)
	41-50 ปี	-0.44912* (0.000)	-0.60276* (0.000)	-0.71357* (0.000)	-0.76172* (0.000)
	51-60 ปี	-0.22539 (0.211)	-0.58014* (0.004)	-0.33256 (0.090)	-0.15982 (0.428)
31-40 ปี	20-30 ปี	0.51405* (0.000)	0.60950* (0.000)	0.73062* (0.000)	0.75517* (0.000)
	41-50 ปี	0.06493 (0.524)	0.00673 (0.953)	0.01705 (0.878)	-0.00655 (0.954)
	51-60 ปี	0.28866 (0.104)	0.02936 (0.882)	0.39806* (0.039)	0.59535* (0.003)

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามอายุ (ต่อ)

อายุ		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
41-50 ปี	20-30 ปี	0.44912* (0.000)	0.60276* (0.000)	0.71357* (0.000)	0.76172* (0.000)
	31-40 ปี	-0.06493 (0.524)	-0.00673 (0.953)	-0.01705 (0.878)	0.00655 (0.954)
	51-60 ปี	0.22373 (0.233)	0.02263 (0.914)	0.38101 (0.063)	0.60190* (0.004)
51-60 ปี	20-30 ปี	0.22539 (0.211)	0.58014* (0.004)	0.33256 (0.090)	0.15982 (0.428)
	31-40 ปี	-0.28866 (0.104)	-0.02936 (0.882)	-0.39806* (0.039)	-0.59535* (0.003)
	41-50 ปี	-0.22373 (0.233)	-0.02263 (0.914)	-0.38101 (0.063)	-0.60190* (0.004)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.11 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่ มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่ มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่ มีอายุ 20-30 ปี และ 51-60 ปี ส่วนผู้ที่ มีอายุ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่ มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่ มีอายุ 20-30 ปี และ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามอายุ

อายุ		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
20-30 ปี	31-40 ปี	-0.83769* (0.000)	-0.97674* (0.000)	-0.72536* (0.000)
	41-50 ปี	-0.73008* (0.000)	-0.84133* (0.000)	-0.67037* (0.000)
	51-60 ปี	-0.50397* (0.008)	-0.35736 (0.094)	-0.37082* (0.034)
31-40 ปี	20-30 ปี	0.83769* (0.000)	0.97674* (0.000)	0.72536* (0.000)
	41-50 ปี	0.10761 (0.315)	0.13541 (0.261)	0.05499 (0.576)
	51-60 ปี	0.33372 (0.073)	0.61938* (0.003)	0.35454* (0.039)
41-50 ปี	20-30 ปี	0.73008* (0.000)	0.84133* (0.000)	0.67037* (0.000)
	31-40 ปี	-0.10761 (0.315)	-0.13541 (0.261)	-0.05499 (0.576)
	51-60 ปี	0.22611 (0.251)	0.48397* (0.030)	0.29955 (0.099)
51-60 ปี	20-30 ปี	0.50397* (0.008)	0.35736 (0.094)	0.37082* (0.034)
	31-40 ปี	-0.33372 (0.073)	-0.61938* (0.003)	-0.35454* (0.039)
	41-50 ปี	-0.22611 (0.251)	-0.48397* (0.030)	-0.29955 (0.099)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.12 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และ 51-60 ปี ส่วนผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และผู้ที่มีอายุ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน
ตารางที่ 4.13 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามสถานภาพ

กระบวนการวางแผน	สถานภาพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	โสด	207	3.88	0.897	8.005*	0.000
	สมรส	168	4.20	0.587		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.00	0.661		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	โสด	207	3.40	0.990	14.436*	0.000
	สมรส	168	3.86	0.661		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.85	0.767		
การวิเคราะห์ข้อมูล	โสด	207	3.70	0.968	13.373*	0.000
	สมรส	168	4.16	0.705		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.93	0.733		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	โสด	207	3.69	1.001	9.840*	0.000
	สมรส	168	4.09	0.746		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.95	0.756		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	โสด	207	3.67	0.961	16.351*	0.000
	สมรส	168	4.16	0.681		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.89	0.646		
การทบทวนและตรวจสอบ	โสด	207	3.61	1.115	9.917*	0.000
	สมรส	168	4.05	0.756		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.91	0.847		

ตารางที่ 4.13 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	สถานภาพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
ภาพรวม	โสด	207	3.65	0.876	14.688*	0.000
	สมรส	168	4.08	0.618		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	3.92	0.684		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.14-4.15

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
โสด	สมรส	-0.31869* (0.000)	-0.45952* (0.000)	-0.45787* (0.000)	-0.40726* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	-0.12077 (0.458)	-0.45386* (0.012)	-0.23446 (0.195)	-0.26068 (0.166)
สมรส	โสด	0.31869* (0.000)	0.45952* (0.000)	0.45787* (0.000)	0.40726* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	0.19792 (0.230)	0.00565 (0.975)	0.22341 (0.223)	0.14659 (0.442)
หม้าย/หย่าร้าง	โสด	0.12077 (0.458)	0.45386* (0.012)	0.23446 (0.195)	0.26068 (0.166)
	สมรส	-0.19792 (0.230)	-0.00565 (0.975)	-0.22341 (0.223)	-0.14659 (0.442)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.14 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส และหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
โสด	สมรส	-0.49674* (0.000)	-0.44289* (0.000)	-0.42971* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	-0.22454 (0.206)	-0.29797 (0.145)	-0.26553 (0.103)
สมรส	โสด	0.49674* (0.000)	0.44289* (0.000)	0.42971* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	0.27220 (0.130)	0.14492 (0.483)	0.16418 (0.318)
หม้าย/หย่าร้าง	โสด	0.22454 (0.206)	0.29797 (0.145)	0.26553 (0.103)
	สมรส	-0.27220 (0.130)	-0.14492 (0.483)	-0.16418 (0.318)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.15 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา

กระบวนการวางแผน	ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.44	0.952	25.069*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.48	1.037		
	ปริญญาตรี	248	4.01	0.760		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.31	0.445		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	1.81	1.124	16.908*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.41	1.191		
	ปริญญาตรี	248	3.58	0.859		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	3.88	0.600		
การวิเคราะห์ข้อมูล	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.04	1.119	25.328*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.36	1.228		
	ปริญญาตรี	248	3.89	0.828		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.24	0.551		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	1.63	1.188	28.863*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.44	1.168		
	ปริญญาตรี	248	3.85	0.872		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.21	0.518		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.00	1.165	29.098*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.32	1.233		
	ปริญญาตรี	248	3.86	0.802		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.26	0.527		

ตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การทบทวนและตรวจสอบ	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	1.50	0.926	27.519*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.23	1.343		
	ปริญญาตรี	248	3.81	0.935		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.15	0.618		
ภาพรวม	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	1.93	0.964	31.488	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	3.38	1.163		
	ปริญญาตรี	248	3.83	0.728		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.17	0.452		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.17-4.18

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ปวส.	-1.04688* (0.000)	-1.60156* (0.000)	-1.32292* (0.000)	-1.81250* (0.000)
	ปริญญาตรี	-1.57157* (0.000)	-1.77218* (0.000)	-1.84409* (0.000)	-2.22715* (0.000)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-1.87500* (0.000)	-2.06473* (0.000)	-2.19643* (0.000)	-2.58036* (0.000)
อนุปริญญา/ปวส.	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.04688* (0.000)	1.60156* (0.000)	1.32292* (0.000)	1.81250* (0.000)
	ปริญญาตรี	-0.52470* (0.000)	-0.17061 (0.276)	-0.52117* (0.001)	-0.41465* (0.008)

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.82813* (0.000)	-0.46317* (0.006)	-0.87351* (0.000)	-0.76786* (0.000)
ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	1.57157* (0.000)	1.77218* (0.000)	1.84409* (0.000)	2.22715* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.52470* (0.000)	0.17061 (0.276)	0.52117* (0.001)	0.41465* (0.008)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.30343* (0.000)	-0.29255* (0.002)	-0.35234* (0.000)	-0.35321* (0.000)
ปริญญาตรีขึ้นไป	มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	1.87500* (0.000)	2.06473* (0.000)	2.19643* (0.000)	2.58036* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.82813* (0.000)	0.46317* (0.006)	0.87351* (0.000)	0.76786* (0.000)
	ปริญญาตรี	0.30343* (0.000)	0.29255* (0.000)	0.35234* (0.000)	0.35321* (0.000)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.17 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษานอนปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าคนที่ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษานอนปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการ

วางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าคนผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ปวส.	-1.32031* (0.000)	-1.72917* (0.000)	-1.45089* (0.000)
	ปริญญาตรี	-1.85585* (0.000)	-2.30914* (0.000)	-1.90188* (0.000)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-2.25670* (0.000)	-2.65476* (0.000)	-2.24192* (0.000)
อนุปริญญา/ปวส.	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.32031* (0.000)	1.72917* (0.000)	1.45089* (0.000)

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
	ปริญญาตรี	-0.53553* (0.000)	-0.57997* (0.001)	-0.45099* (0.001)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.93638* (0.000)	-0.92560* (0.000)	-0.79103* (0.000)
ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.85585* (0.000)	2.30914* (0.000)	1.90188* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.53553* (0.000)	0.57997* (0.001)	0.45099* (0.001)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.40085* (0.000)	-0.34562* (0.001)	-0.34004* (0.000)
ปริญญาตรีขึ้นไป	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	2.25670* (0.000)	2.65476* (0.000)	2.24192* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.93638* (0.000)	0.92560* (0.000)	0.79103* (0.000)
	ปริญญาตรี	0.40085* (0.000)	0.34562* (0.001)	0.34004* (0.000)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.18 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษานอนปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า และอนุปริญญา/ปวส. และคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอาชีพ

กระบวนการวางแผน	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.18	0.551	2.142	0.094
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.01	0.803		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.98	0.844		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.53	0.712		
	อื่นๆ					
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ข้าราชการ/พนักงาน	62	3.73	0.769	0.489	0.690
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.61	0.903		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.57	0.931		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.47	0.475		
	อื่นๆ					

ตารางที่ 4.19 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การวิเคราะห์ข้อมูล	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.06	0.762	0.832	0.477
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.89	0.862		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.87	1.010		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.74	0.662		
	อื่นๆ					
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.01	0.687	0.950	0.416
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.85	0.939		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.88	0.976		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.52	0.603		
	อื่นๆ					
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.00	0.750	1.215	0.304
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.88	0.857		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.88	0.985		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.42	0.599		
	อื่นๆ					
การทบทวนและตรวจสอบ	ข้าราชการ/พนักงาน	62	3.83	0.933	0.974	0.405
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.82	0.980		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.83	1.065		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.26	0.521		
	อื่นๆ					
ภาพรวม	ข้าราชการ/พนักงาน	62	3.97	0.651	1.099	0.349
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.84	0.786		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	3.83	0.910		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	3.49	0.485		
	อื่นๆ					

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในแต่ละด้าน พบว่า ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในทุกด้าน ทั้งด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ และด้านการทบทวนและตรวจสอบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน ตารางที่ 4.20 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

กระบวนการวางแผน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	2.67	1.155	7.439*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.57	1.069		
	15,001-20,000 บาท	83	3.98	0.903		
	20,001-30,000 บาท	115	4.03	0.665		
	30,001-40,000 บาท	85	4.26	0.556		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.13	0.600		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.92	0.289	7.295*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.15	1.204		
	15,001-20,000 บาท	83	3.58	1.114		
	20,001-30,000 บาท	115	3.60	0.703		
	30,001-40,000 บาท	85	3.81	0.587		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	3.86	0.673		
การวิเคราะห์ข้อมูล	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.89	1.540	14.340*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.18	1.090		
	15,001-20,000 บาท	83	3.84	0.994		
	20,001-30,000 บาท	115	3.98	0.727		
	30,001-40,000 บาท	85	4.22	0.579		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.05	0.698		

ตารางที่ 4.20 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การวิเคราะห์ข้อมูล	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.89	1.540	14.340*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.18	1.090		
	15,001-20,000 บาท	83	3.84	0.994		
	20,001-30,000 บาท	115	3.98	0.727		
	30,001-40,000 บาท	85	4.22	0.579		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.05	0.698		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.83	1.443	17.080*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.12	1.150		
	15,001-20,000 บาท	83	3.85	0.951		
	20,001-30,000 บาท	115	3.90	0.737		
	30,001-40,000 บาท	85	4.22	0.536		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.12	0.576		
การทบทวนและตรวจสอบ	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.89	1.540	14.776*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	2.91	1.258		
	15,001-20,000 บาท	83	3.82	1.103		
	20,001-30,000 บาท	115	3.88	0.846		
	30,001-40,000 บาท	85	4.11	0.652		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.03	0.689		
ภาพรวม	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	2.02	1.182	15.019*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.19	1.070		
	15,001-20,000 บาท	83	3.82	0.892		
	20,001-30,000 บาท	115	3.88	0.645		
	30,001-40,000 บาท	85	4.13	0.497		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.04	0.570		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.21-4.22

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	-0.90248* (0.044)	-1.23227* (0.015)	-1.29551* (0.008)	-1.31442* (0.009)
	15,001-20,000 บาท	-1.31225* (0.003)	-1.66466* (0.001)	-1.95448* (0.000)	-2.06158* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-1.36159* (0.002)	-1.67899* (0.001)	-2.09082* (0.000)	-2.16425* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-1.59510* (0.000)	-1.89216* (0.000)	-2.33072* (0.000)	-2.39477* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-1.46393* (0.001)	-1.94527* (0.000)	-2.16584* (0.000)	-2.28192* (0.000)
10,001-15,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	0.90248* (0.044)	1.23227* (0.015)	1.29551* (0.008)	1.31442* (0.009)
	15,001-20,000 บาท	-0.40977* (0.003)	-0.43239* (0.006)	-0.65898* (0.000)	-0.74716* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.45911* (0.000)	-0.44672* (0.003)	-0.79531* (0.000)	-0.84983* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-0.69262* (0.000)	-0.65989* (0.000)	-1.03521* (0.000)	-1.08035* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.56145* (0.000)	-0.71300* (0.000)	-0.87033* (0.000)	-0.96750* (0.000)
15,001-20,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.31225* (0.003)	1.66466* (0.001)	1.95448* (0.000)	2.06158* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.40977* (0.003)	0.43239* (0.006)	0.65898* (0.000)	0.74716* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.04935 (0.649)	-0.01433 (0.907)	-0.13634 (0.245)	-0.10267 (0.395)
	30,001-40,000 บาท	-0.28285* (0.015)	-0.22750 (0.083)	-0.37623* (0.003)	-0.33319* (0.010)

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.15168 (0.220)	-0.28061* (0.045)	-0.21135 (0.115)	-0.22034 (0.110)
20,001-30,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.36159* (0.002)	1.67899* (0.001)	2.09082* (0.000)	2.16425* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.45911* (0.000)	0.44672* (0.003)	0.79531* (0.000)	0.84983* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.04935 (0.649)	0.01433 (0.907)	0.13634 (0.245)	0.10267 (0.395)
	30,001-40,000 บาท	-0.23350* (0.030)	-0.21317 (0.080)	-0.23990* (0.040)	-0.23052 (0.055)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.10234 (0.376)	-0.26629* (0.042)	-0.07502 (0.549)	-0.11767 (0.361)
30,001-40,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.59510* (0.000)	1.89216* (0.000)	2.33072* (0.000)	2.39477* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.69262* (0.000)	0.65989* (0.000)	1.03521* (0.000)	1.08035* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.28285* (0.015)	0.22750 (0.083)	0.37623* (0.003)	0.33319* (0.010)
	20,001-30,000 บาท	0.23350* (0.030)	0.21317 (0.080)	0.23990* (0.040)	0.23052 (0.055)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0.13117 (0.286)	-0.05312 (0.702)	0.16488 (0.216)	0.11285 (0.410)

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.46393* (0.001)	1.94527* (0.000)	2.16584* (0.000)	2.28192* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.56145* (0.000)	0.71300* (0.000)	0.87033* (0.000)	0.96750* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.15168 (0.220)	0.28061* (0.045)	0.21135 (0.115)	0.22034 (0.110)
	20,001-30,000 บาท	0.10234 (0.376)	0.26629* (0.042)	0.07502 (0.549)	0.11767 (0.361)
	30,001-40,000 บาท	-0.13117 (0.286)	0.05312 (0.702)	-0.16488 (0.216)	-0.11285 (0.410)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.20 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และ 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท

และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	-1.28369* (0.007)	-1.01891 (0.061)	-1.16954* (0.007)
	15,001-20,000 บาท	-2.01908* (0.000)	-1.92637* (0.000)	-1.80054* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-2.07101* (0.000)	-1.99227* (0.000)	-1.86611* (0.000)

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
	30,001-40,000 บาท	-2.38431* (0.000)	-2.22484* (0.000)	-2.11130* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-2.28607* (0.000)	-2.14594* (0.000)	-2.02677* (0.000)
10,001-15,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.28369* (0.007)	1.01891 (0.061)	1.16954* (0.007)
	15,001-20,000 บาท	-0.73539* (0.000)	-0.90746* (0.000)	-0.63100* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.78733* (0.000)	-0.97336* (0.000)	-0.69658* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-1.10063* (0.000)	-1.20592* (0.000)	-0.94176* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-1.00238* (0.000)	-1.12702* (0.000)	-0.85723* (0.000)
15,001-20,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.01908* (0.000)	1.92637* (0.000)	1.80054* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.73539* (0.000)	0.90746* (0.000)	0.63100* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.05194 (0.649)	-0.06590 (0.615)	-0.06558 (0.533)
	30,001-40,000 บาท	-0.36524* (0.003)	-0.29846* (0.034)	-0.31076* (0.006)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.26699* (0.041)	-0.21956 (0.142)	-0.22624 (0.060)

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
20,001-30,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.07101* (0.000)	1.99227* (0.000)	1.86611* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.78733* (0.000)	0.97336* (0.000)	0.69658* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.05194 (0.649)	0.06590 (0.615)	0.06558 (0.533)
	30,001-40,000 บาท	-0.31330* (0.006)	-0.23257 (0.075)	-0.24518* (0.019)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.21506 (0.078)	-0.15367 (0.272)	-0.16066 (0.153)
30,001-40,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.38431* (0.000)	2.22484* (0.000)	2.11130* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	1.10063* (0.000)	1.20592* (0.000)	0.94176* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.36524* (0.003)	0.29846* (0.034)	0.31076* (0.006)
	20,001-30,000 บาท	0.31330* (0.006)	0.23257 (0.075)	0.24518* (0.019)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0.09824 (0.448)	0.07890 (0.596)	0.08453 (0.479)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.28607* (0.000)	2.14594* (0.000)	2.02677* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	1.00238* (0.000)	1.12702* (0.000)	0.85723* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.26699* (0.041)	0.21956 (0.142)	0.22624 (0.060)
	20,001-30,000 บาท	0.21506 (0.078)	0.15367 (0.272)	0.16066 (0.153)
	30,001-40,000 บาท	-0.09824 (0.448)	-0.07890 (0.596)	-0.08453 (0.479)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามเพศ

กระบวนการวางแผน	เพศ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ชาย	200	4.22	0.651	-0.403	0.687
	หญิง	200	4.24	0.589		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ชาย	200	3.90	0.806	1.643	0.101
	หญิง	200	3.77	0.728		
การวิเคราะห์ข้อมูล	ชาย	200	4.08	0.819	-1.500	0.134
	หญิง	200	4.19	0.662		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ชาย	200	4.07	0.808	-1.324	0.186
	หญิง	200	4.17	0.672		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ชาย	200	4.12	0.798	-1.280	0.201
	หญิง	200	4.21	0.661		
การทบทวนและตรวจสอบ	ชาย	200	4.00	0.897	-1.444	0.150
	หญิง	200	4.12	0.760		
ภาพรวม	ชาย	200	4.07	0.723	-0.689	0.491
	หญิง	200	4.11	0.598		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอายุ

กระบวนการวางแผน	อายุ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	20-30 ปี	129	3.93	0.754	17.085*	0.000
	31-40 ปี	172	4.37	0.489		
	41-50 ปี	79	4.37	0.442		
	51-60 ปี	20	4.41	0.608		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	20-30 ปี	129	3.53	0.922	11.942*	0.000
	31-40 ปี	172	3.96	0.631		
	41-50 ปี	79	3.97	0.649		
	51-60 ปี	20	4.24	0.615		
การวิเคราะห์ข้อมูล	20-30 ปี	129	3.67	0.917	31.069*	0.000
	31-40 ปี	172	4.37	0.522		
	41-50 ปี	79	4.34	0.515		
	51-60 ปี	20	4.40	0.503		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	20-30 ปี	129	3.70	0.952	23.127*	0.000
	31-40 ปี	172	4.34	0.491		
	41-50 ปี	79	4.25	0.573		
	51-60 ปี	20	4.32	0.501		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	20-30 ปี	129	3.70	0.946	32.012*	0.000
	31-40 ปี	172	4.39	0.457		
	41-50 ปี	79	4.34	0.494		
	51-60 ปี	20	4.51	0.409		
การทบทวนและตรวจสอบ	20-30 ปี	129	3.50	1.025	36.069*	0.000
	31-40 ปี	172	4.36	0.498		
	41-50 ปี	79	4.23	0.681		
	51-60 ปี	20	4.33	0.459		
ภาพรวม	20-30 ปี	129	3.68	0.819	29.914*	0.000
	31-40 ปี	172	4.29	0.451		
	41-50 ปี	79	4.25	0.483		
	51-60 ปี	20	4.37	0.463		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.25-4.26

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามอายุ

อายุ		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
20-30 ปี	31-40 ปี	-0.44574* (0.000)	-0.43120* (0.000)	-0.69961* (0.000)	-0.63630* (0.000)
	41-50 ปี	-0.44390* (0.000)	-0.44633* (0.000)	-0.67511* (0.000)	-0.55032* (0.000)
	51-60 ปี	-0.48614* (0.001)	-0.71231* (0.000)	-0.73333* (0.000)	-0.61382* (0.000)
31-40 ปี	20-30 ปี	0.44574* (0.000)	0.43120* (0.000)	0.69961* (0.000)	0.63630* (0.000)
	41-50 ปี	0.00184 (0.982)	-0.01512 (0.881)	0.02451 (0.789)	0.08598 (0.359)
	51-60 ปี	-0.04041 (0.770)	-0.28110 (0.109)	-0.03372 (0.832)	0.02248 (0.890)
41-50 ปี	20-30 ปี	0.44390* (0.000)	0.44633* (0.000)	0.67511* (0.000)	0.55032* (0.000)
	31-40 ปี	-0.00184 (0.982)	0.01512 (0.881)	-0.02451 (0.789)	-0.08598 (0.359)
	51-60 ปี	-0.04225 (0.773)	-0.26598 (0.152)	-0.05823 (0.730)	-0.06350 (0.713)
51-60 ปี	20-30 ปี	0.48614* (0.001)	0.71231* (0.000)	0.73333* (0.000)	0.61382* (0.000)
	31-40 ปี	0.04041 (0.770)	0.28110 (0.109)	0.03372 (0.832)	-0.02248 (0.890)
	41-50 ปี	0.04225 (0.773)	0.26598 (0.152)	0.05823 (0.730)	0.06350 (0.713)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.25 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินมากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามอายุ

อายุ		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
20-30 ปี	31-40 ปี	-0.69428* (0.000)	-0.85724* (0.000)	-0.61259* (0.000)
	41-50 ปี	-0.64216* (0.000)	-0.72656* (0.000)	-0.57074* (0.000)
	51-60 ปี	-0.81289* (0.000)	-0.83204* (0.000)	-0.69443* (0.000)
31-40 ปี	20-30 ปี	0.69428* (0.000)	0.85724* (0.000)	0.61259* (0.000)
	41-50 ปี	0.05212 (0.562)	0.13068 (0.195)	0.04185 (0.609)
	51-60 ปี	-0.11860 (0.447)	0.02519 (0.886)	-0.08184 (0.565)

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามอายุ (ต่อ)

อายุ		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
41-50 ปี	20-30 ปี	0.64216* (0.000)	0.72656* (0.000)	0.57074* (0.000)
	31-40 ปี	-0.05212 (0.562)	-0.13068 (0.195)	-0.04185 (0.609)
	51-60 ปี	-0.17073 (0.302)	-0.10549 (0.570)	-0.12369 (0.411)
51-60 ปี	20-30 ปี	0.81289* (0.000)	0.83204* (0.000)	0.69443* (0.000)
	31-40 ปี	0.11860 (0.447)	-0.02519 (0.886)	0.08184 (0.565)
	41-50 ปี	0.17073 (0.302)	0.10549 (0.570)	0.12369 (0.411)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.26 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มียุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มียุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มียุ 20-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามสถานภาพ

กระบวนการวางแผน	สถานภาพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	โสด	207	4.07	0.691	15.578*	0.000
	สมรส	168	4.41	0.469		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.32	0.547		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	โสด	207	3.69	0.825	7.616*	0.001
	สมรส	168	3.98	0.684		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.03	0.626		
การวิเคราะห์ข้อมูล	โสด	207	3.95	0.832	15.294*	0.000
	สมรส	168	4.35	0.570		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.32	0.620		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	โสด	207	3.93	0.810	14.555*	0.000
	สมรส	168	4.33	0.607		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.25	0.603		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	โสด	207	3.96	0.813	17.863*	0.000
	สมรส	168	4.39	0.550		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.37	0.642		
การทบทวนและตรวจสอบ	โสด	207	3.82	0.920	18.504*	0.000
	สมรส	168	4.32	0.651		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.24	0.565		
ภาพรวม	โสด	207	3.90	0.728	17.917*	0.000
	สมรส	168	4.29	0.517		
	หม้าย/หย่าร้าง	25	4.25	0.541		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.28-4.29

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
โสด	สมรส	-0.34364* (0.000)	-0.28863* (0.000)	-0.40197* (0.000)	-0.39625* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	-0.24995* (0.049)	-0.33797* (0.036)	-0.37475* (0.014)	-0.32419* (0.034)
สมรส	โสด	0.34364* (0.000)	0.28863* (0.000)	0.40197* (0.000)	0.39625* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	0.09369 (0.466)	-0.04935 (0.761)	0.02722 (0.860)	0.07206 (0.641)
หม้าย/หย่าร้าง	โสด	0.24995* (0.049)	0.33797* (0.036)	0.37475* (0.014)	0.32419* (0.034)
	สมรส	-0.09369 (0.466)	0.04935 (0.761)	-0.02722 (0.860)	-0.07206 (0.641)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.28 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
โสด	สมรส	-0.42286* (0.000)	-0.49422* (0.000)	-0.38561* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	-0.40744* (0.007)	-0.41874* (0.014)	-0.34926* (0.010)
สมรส	โสด	0.42286* (0.000)	0.49422* (0.000)	0.38561* (0.000)
	หม้าย/หย่าร้าง	0.01542 (0.919)	0.07548 (0.659)	0.03635 (0.790)
หม้าย/หย่าร้าง	โสด	0.40744* (0.007)	0.41874* (0.014)	0.34926* (0.010)
	สมรส	-0.01542 (0.919)	-0.07548 (0.659)	-0.03635 (0.790)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.29 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามระดับการศึกษา

กระบวนการวางแผน	ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	3.63	0.518	8.089*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.13	0.602		
	ปริญญาตรี	248	4.17	0.674		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.44	0.416		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.38	1.142	11.482*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.06	0.663		
	ปริญญาตรี	248	3.83	0.793		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	3.88	0.597		
การวิเคราะห์ข้อมูล	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.42	1.244	19.356*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.10	0.613		
	ปริญญาตรี	248	4.11	0.768		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.34	0.479		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.21	1.309	27.154*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.01	0.613		
	ปริญญาตรี	248	4.07	0.737		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.38	0.477		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.69	1.528	18.840*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.16	0.662		
	ปริญญาตรี	248	4.09	0.742		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.43	0.441		
การทบทวนและตรวจสอบ	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.38	1.327	17.863*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.04	0.671		
	ปริญญาตรี	248	3.98	0.869		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.34	0.526		
ภาพรวม	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	8	2.65	0.964	18.617*	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	32	4.09	0.585		
	ปริญญาตรี	248	4.04	0.686		
	ปริญญาตรีขึ้นไป	112	4.29	0.428		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.31-4.32

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ปวส.	-0.50781* (0.034)	-1.68750* (0.000)	-1.68750* (0.000)	-1.80208* (0.000)
	ปริญญาตรี	-0.54435* (0.013)	-1.45665* (0.000)	-1.69086* (0.000)	-1.86425* (0.000)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.81027* (0.000)	-1.50446* (0.000)	-1.91964* (0.000)	-2.16964* (0.000)
อนุปริญญา/ปวส.	มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	0.50781* (0.034)	1.68750* (0.000)	1.68750* (0.000)	1.80208* (0.000)
	ปริญญาตรี	-0.03654 (0.748)	0.23085 (0.098)	-0.00336 (0.980)	-0.06216 (0.627)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.30246* (0.013)	0.18304 (0.219)	-0.23214 (0.098)	-0.36756* (0.007)
ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	0.54435* (0.013)	1.45665* (0.000)	1.69086* (0.000)	1.86425* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.03654 (0.748)	-0.23085 (0.098)	0.00336 (0.980)	0.06216 (0.627)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.26591* (0.000)	-0.04781 (0.571)	-0.22878* (0.004)	-0.30540* (0.000)

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
ปริญญาตรีขึ้นไป	มัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า	0.81027* (0.000)	1.50446* (0.000)	1.91964* (0.000)	2.16964* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.30246* (0.013)	-0.18304 (0.219)	0.23214 (0.098)	0.36756* (0.007)
	ปริญญาตรี	0.26591* (0.000)	0.04781 (0.571)	0.22878* (0.004)	0.30540* (0.000)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.31 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการ

วางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	อนุปริญญา/ปวส.	-1.46875* (0.000)	-1.66667* (0.000)	-1.43452* (0.000)
	ปริญญาตรี	-1.40625* (0.000)	-1.60753* (0.000)	-1.38652* (0.000)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-1.74554* (0.000)	-1.96429* (0.000)	-1.63818* (0.000)
อนุปริญญา/ปวส.	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.46875* (0.000)	1.66667* (0.000)	1.43452* (0.000)
	ปริญญาตรี	0.06250 (0.629)	0.05914 (0.688)	0.04800 (0.682)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.27679* (0.045)	-0.29762 (0.059)	-0.20366 (0.104)
ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.40625* (0.000)	1.60753* (0.000)	1.38652* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	-0.06250 (0.629)	-0.05914 (0.688)	-0.04800 (0.682)
	ปริญญาตรีขึ้นไป	-0.33929* (0.000)	-0.35676* (0.000)	-0.25166* (0.000)
ปริญญาตรีขึ้นไป	มัธยมศึกษา/ปวช.หรือต่ำกว่า	1.74554* (0.000)	1.96429* (0.000)	1.63818* (0.000)
	อนุปริญญา/ปวส.	0.27679* (0.045)	0.29762 (0.059)	0.20366 (0.104)
	ปริญญาตรี	0.33929* (0.000)	0.35676* (0.000)	0.25166* (0.000)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.32 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอาชีพ

กระบวนการวางแผน	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.36	0.509	3.823*	0.010
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.16	0.666		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.30	0.540		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.64	0.453		
	อื่นๆ					

ตารางที่ 4.33 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การวิเคราะห์ข้อมูล	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.31	0.508	6.417*	0.000
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.01	0.836		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.32	0.553		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.56	0.471		
	อื่นๆ					
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.28	0.578	5.042*	0.002
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.01	0.817		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.24	0.583		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.59	0.547		
	อื่นๆ					
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.22	0.742	2.909*	0.034
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.09	0.793		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.30	0.524		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.56	0.481		
	อื่นๆ					
การทบทวนและตรวจสอบ	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.15	0.789	2.341	0.073
	รัฐวิสาหกิจ	240	3.97	0.909		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.19	0.617		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.33	0.577		
	อื่นๆ					
ภาพรวม	ข้าราชการ/พนักงาน	62	4.18	0.547	4.237*	0.006
	รัฐวิสาหกิจ	240	4.00	0.731		
	พนักงานบริษัทเอกชน	89	4.20	0.506		
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	9	4.58	0.417		
	อื่นๆ					

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นด้านการทบทวนและตรวจสอบ ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.34-4.35

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		Mean Difference (Sig.)		
		(1)	(2)	(3)
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	0.20366* (0.020)	0.02285 (0.833)	0.30211* (0.004)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	0.05831 (0.566)	-0.05908 (0.639)	-0.00652 (0.957)
	อื่นๆ	-0.28002 (0.202)	-0.90771* (0.001)	-0.24373 (0.350)
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	-0.20366* (0.020)	-0.02285 (0.833)	-0.30211* (0.004)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	-0.14535 (0.057)	-0.08193 (0.386)	-0.30863* (0.001)
	อื่นๆ	-0.48368* (0.021)	-0.93056* (0.000)	-0.54583* (0.028)
ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	-0.05831 (0.566)	0.05908 (0.639)	0.00652 (0.957)
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.14535 (0.057)	0.08193 (0.386)	0.30863* (0.001)
	อื่นๆ	-0.33833 (0.116)	-0.84863* (0.002)	-0.23720 (0.354)
อื่นๆ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.28002 (0.202)	0.90771* (0.001)	0.24373 (0.350)
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.48368* (0.021)	0.93056* (0.000)	0.54583* (0.028)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	0.33833 (0.116)	0.84863* (0.002)	0.23720 (0.354)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.34 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มากกว่าผู้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง และอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดแผนการเงินส่วนบุคคล(4) ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) และในภาพรวม(6) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		Mean Difference (Sig.)		
		(4)	(5)	ภาพรวม
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	0.27800* (0.008)	0.13024 (0.210)	0.17689 (0.059)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	0.04150 (0.732)	-0.08282 (0.492)	-0.01724 (0.874)
	อื่นๆ	-0.30765 (0.240)	-0.33781 (0.194)	-0.39546 (0.091)
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.27800* (0.008)	-0.13024 (0.210)	-0.17689 (0.059)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	-0.23650* (0.010)	-0.21306* (0.019)	-0.19414* (0.017)
	อื่นๆ	-0.58565* (0.019)	-0.46806 (0.059)	-0.57235* (0.010)
ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.04150 (0.732)	0.08282 (0.492)	0.01724 (0.874)
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.23650* (0.010)	0.21306* (0.019)	0.19414* (0.017)

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) และในภาพรวม(6) จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ		Mean Difference (Sig.)		
		(4)	(5)	ภาพรวม
	อื่นๆ	-0.34915 (0.174)	-0.25499 (0.317)	-0.37822 (0.100)
อื่นๆ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.30765 (0.240)	0.33781 (0.194)	0.39546 (0.091)
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.58565* (0.019)	0.46806 (0.059)	0.57235* (0.010)
	ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	0.34915 (0.174)	0.25499 (0.317)	0.37822 (0.100)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.35 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง และอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง และอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.6 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

กระบวนการวางแผน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	4.25	0.433	4.172*	0.001
	10,001-15,000 บาท	47	3.96	0.612		
	15,001-20,000 บาท	83	4.19	0.679		
	20,001-30,000 บาท	115	4.16	0.744		
	30,001-40,000 บาท	85	4.40	0.382		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.36	0.475		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.83	0.144	7.382*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.54	0.926		
	15,001-20,000 บาท	83	3.96	0.808		
	20,001-30,000 บาท	115	3.77	0.816		
	30,001-40,000 บาท	85	3.88	0.557		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.02	0.568		
การวิเคราะห์ข้อมูล	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	2.33	1.155	10.821*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.67	0.918		
	15,001-20,000 บาท	83	4.07	0.772		
	20,001-30,000 บาท	115	4.15	0.794		
	30,001-40,000 บาท	85	4.36	0.396		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.32	0.547		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.56	0.962	15.125*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.64	0.895		
	15,001-20,000 บาท	83	4.11	0.735		
	20,001-30,000 บาท	115	4.14	0.753		
	30,001-40,000 บาท	85	4.32	0.474		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.27	0.529		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	1.83	1.443	15.555*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.65	0.929		
	15,001-20,000 บาท	83	4.15	0.717		
	20,001-30,000 บาท	115	4.17	0.737		
	30,001-40,000 บาท	85	4.39	0.375		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.35	0.542		

ตารางที่ 4.36 วิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

กระบวนการวางแผน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
การทบทวนและ ตรวจสอบ	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	2.11	1.925	14.297*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.38	0.955		
	15,001-20,000 บาท	83	4.08	0.765		
	20,001-30,000 บาท	115	4.05	0.874		
	30,001-40,000 บาท	85	4.35	0.413		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.22	0.731		
ภาพรวม	ไม่เกิน 10,000 บาท	3	2.37	0.962	11.757*	0.000
	10,001-15,000 บาท	47	3.65	0.787		
	15,001-20,000 บาท	83	4.10	0.674		
	20,001-30,000 บาท	115	4.07	0.715		
	30,001-40,000 บาท	85	4.28	0.359		
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	67	4.26	0.490		

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ผลการทดสอบรายคู่ปรากฏดังตารางที่ 4.37-4.38

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	0.28723 (0.428)	-1.70922* (0.000)	-1.34043* (0.001)	-2.08274* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.06024 (0.866)	-2.12751* (0.000)	-1.73896* (0.000)	-2.55288* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	0.08696 (0.807)	-1.93841* (0.000)	-1.81449* (0.000)	-2.58937* (0.000)

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
	30,001-40,000 บาท	-0.15294 (0.669)	-2.04902* (0.000)	-2.02745* (0.000)	-2.76209* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.11194 (0.755)	-2.18532* (0.000)	-1.99005* (0.000)	-2.71310* (0.000)
10,001-15,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	-0.28723 (0.428)	1.70922* (0.000)	1.34043* (0.001)	2.08274* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	-0.22699* (0.042)	-0.41829* (0.002)	-0.39853* (0.002)	-0.47014* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.20028 (0.058)	-0.22919 (0.075)	-0.47407* (0.000)	-0.50663* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-0.44018* (0.000)	-0.33980* (0.012)	-0.68703* (0.000)	-0.67935* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.39917* (0.001)	-0.47610* (0.001)	-0.64962* (0.000)	-0.63036* (0.000)
15,001-20,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	-0.06024 (0.866)	2.12751* (0.000)	1.73896* (0.000)	2.55288* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.22699* (0.042)	0.41829* (0.002)	0.39853* (0.002)	0.47014* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	0.02672 (0.761)	0.18910 (0.077)	-0.07554 (0.457)	-0.03649 (0.712)
	30,001-40,000 บาท	-0.21318* (0.024)	0.07849 (0.493)	-0.28850* (0.008)	-0.20921* (0.049)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.17218 (0.086)	-0.05781 (0.365)	-0.25109* (0.030)	-0.16022 (0.155)
20,001-30,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	-0.08696 (0.807)	1.93841* (0.000)	1.81449* (0.000)	2.58937* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.20028 (0.058)	0.22919 (0.075)	0.47407* (0.000)	0.50663* (0.000)

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(1) ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล(3) ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล(4) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)			
		(1)	(2)	(3)	(4)
	15,001-20,000 บาท	-0.02672 (0.761)	-0.18910 (0.077)	0.07554 (0.457)	0.03649 (0.712)
	30,001-40,000 บาท	-0.23990* (0.006)	-0.11061 (0.297)	-0.21296* (0.035)	-0.17272 (0.079)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.19890* (0.034)	-0.24692* (0.031)	-0.17556 (0.105)	-0.12373 (0.241)
30,001-40,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	0.15294 (0.669)	2.04902* (0.000)	2.02745* (0.000)	2.76209* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.44018* (0.000)	0.33980* (0.012)	0.68703* (0.000)	0.67935* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.21318* (0.024)	-0.07849 (0.493)	0.28850* (0.008)	0.20921* (0.049)
	20,001-30,000 บาท	0.23990* (0.006)	0.11061 (0.297)	0.21296* (0.035)	0.17272 (0.079)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0.04100 (0.680)	-0.13630 (0.261)	0.03740 (0.745)	0.04899 (0.662)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000 บาท	0.11194 (0.755)	2.18532* (0.000)	1.99005* (0.000)	2.71310* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.39917* (0.001)	0.47610* (0.001)	0.64962* (0.000)	0.63036* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.17218 (0.086)	0.05781 (0.635)	0.25109* (0.030)	0.16022 (0.155)
	20,001-30,000 บาท	0.19890* (0.034)	0.24692* (0.031)	0.17556 (0.105)	0.12373 (0.241)
	30,001-40,000 บาท	-0.04100 (0.680)	0.13630 (0.261)	-0.03740 (0.745)	-0.04899 (0.662)

* Sig. <.05

แผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	-1.82092* (0.000)	-1.26478* (0.006)	-1.28740* (0.001)
	15,001-20,000 บาท	-2.32028* (0.000)	-1.97323* (0.000)	-1.73073* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-2.33406* (0.000)	-1.93527* (0.000)	-1.70283* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-2.55784* (0.000)	-2.24183* (0.000)	-1.91111* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-2.52114* (0.000)	-2.10779* (0.000)	-1.89078* (0.000)
10,001-15,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	1.82092* (0.000)	1.26478* (0.000)	1.28740* (0.001)
	15,001-20,000 บาท	-0.49936* (0.000)	-0.70845* (0.000)	-0.44333* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.51314* (0.000)	-0.67049* (0.000)	-0.41543* (0.000)
	30,001-40,000 บาท	-0.73692* (0.000)	-0.97705* (0.000)	-0.62371* (0.000)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.70022* (0.000)	-0.84302* (0.000)	-0.60338* (0.000)

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
15,001-20,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.32028* (0.000)	1.97323* (0.000)	1.73073* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.49936* (0.000)	0.70845* (0.000)	0.44333* (0.000)
	20,001-30,000 บาท	-0.01378 (0.887)	0.03796 (0.732)	0.02790 (0.756)
	30,001-40,000 บาท	-0.23756* (0.023)	-0.26860* (0.024)	-0.18038 (0.061)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.20086 (0.070)	-0.13457 (0.288)	-0.16005 (0.118)
20,001-30,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.33406* (0.000)	1.93527* (0.000)	1.70283* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.51314* (0.000)	0.67049* (0.000)	0.41543* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.01378 (0.887)	-0.03796 (0.732)	-0.02790 (0.756)
	30,001-40,000 บาท	-0.22379* (0.021)	-0.30656* (0.006)	-0.20828* (0.020)
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-0.18709 (0.072)	-0.17253 (0.146)	-0.18795 (0.050)
30,001-40,000 บาท	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.55784* (0.000)	2.24183* (0.000)	1.91111* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.73692* (0.000)	0.97705* (0.000)	0.62371* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.23756* (0.023)	0.26860* (0.024)	0.18038 (0.061)
	20,001-30,000 บาท	0.22379* (0.021)	0.30656* (0.006)	0.20828* (0.020)

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบความแตกต่างการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ(5) ด้านการทบทวนและตรวจสอบ(6) และในภาพรวม(7) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Mean Difference (Sig.)		
		(5)	(6)	ภาพรวม
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0.03670 (0.739)	0.13404 (0.288)	0.02033 (0.842)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000 บาท	2.52114* (0.000)	2.10779* (0.000)	1.89078* (0.000)
	10,001-15,000 บาท	0.70022* (0.000)	0.84302* (0.000)	0.60338* (0.000)
	15,001-20,000 บาท	0.20086 (0.070)	0.13457 (0.288)	0.16005 (0.118)
	20,001-30,000 บาท	0.18709 (0.072)	0.17253 (0.146)	0.18795 (0.050)
	30,001-40,000 บาท	-0.03670 (0.739)	-0.13404 (0.288)	-0.02033 (0.842)

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.38 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติมากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 30,001-40,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการทบทวนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีรายได้

เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดด้านการ ทบทุนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิด สถานการณ์โควิดด้านการทบทุนและตรวจสอบ มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญอย่างมี นัยสำคัญ

คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีการ วางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้ไม่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดและการ วางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด และการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด

กระบวนการวางแผน		\bar{X}	SD	t	Sig.
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	4.02	0.781	-6.133*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.23	0.620		
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.62	0.882	-6.286*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	3.83	0.770		
การวิเคราะห์ข้อมูล	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.91	0.879	-6.583*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.14	0.746		
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.87	0.908	-7.178*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.12	0.743		
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.89	0.868	-8.609*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.17	0.733		

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด และการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด (ต่อ)

กระบวนการวางแผน		\bar{X}	SD	t	Sig.
การทบทวนและตรวจสอบ	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.81	0.985	-6.843*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.06	0.832		
ภาพรวม	ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด	3.85	0.792	-8.403*	0.000
	ช่วงเกิดสถานการณ์โควิด	4.09	0.663		

* Sig. <.05

จากตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดและการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน โดยคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดมากกว่าก่อนเกิดสถานการณ์โควิด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินช่วงสถานการณ์โควิดของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานครก่อนและช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งผลการศึกษาจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า ตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวน 200 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 มีสถานภาพโสดจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ

62.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

5.1.2 การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดสถานการณ์โควิด

การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด

ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด มีค่าเฉลี่ย 3.85 โดยมีกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.02 รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 3.91 ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.87 ด้านการทบทวนและตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 3.81 และด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.62 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.15 รองลงมาคือ มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.05 มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.02 และมีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.87

ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างมีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.83 รองลงมาคือ มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.77 มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.52 และมีการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.36

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.96 รองลงมาคือ มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.95 และมีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.82

ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.96 รองลงมาคือ มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องการใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.93 และมีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.74

ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างมีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.99 รองลงมาคือ ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ย 3.93

มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.90 และนำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.74

ด้านการทบทวนและตรวจสอบ กลุ่มตัวอย่างมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.93 รองลงมาคือ มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.78 และมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.73

การวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด

ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด มีค่าเฉลี่ย 4.09 โดยมีกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.23 รองลงมาคือ ด้านการนำแผนการเงินไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านการทบทวนและตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 4.06 และด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.83 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.37 รองลงมาคือ มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.25 มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.18 และมีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.12

ด้านการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างมีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.07 รองลงมาคือ มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.96 มีการจดบันทึกรายรับ-รายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 3.76 และมีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.55

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.24 รองลงมาคือ มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.02

ด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.19 รองลงมาคือ มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องการใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.00

ด้านการนำแผนการเงิน ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.27 รองลงมาคือ มีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉินและอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.20 มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.14 และนำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.06

ด้านการทบทวนและตรวจสอบ กลุ่มตัวอย่างมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.17 รองลงมาคือ มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.02 และมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.98

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรเพศ พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในแต่ละด้าน พบว่า ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครเพศหญิง มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และด้านการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลมากกว่าคนวัยทำงานที่มีเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรอายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในแต่ละด้าน พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และ 51-60 ปี ส่วนผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และผู้ที่มีอายุ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี และ 31-40 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรสถานภาพ พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างในทุกกระบวนการวางแผน

ทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแยกตามระดับการศึกษา พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรอาชีพ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในแต่ละด้านที่ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาจากภาพรวมแล้วคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรเพศ พบว่า ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครเพศหญิงยังคงมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากกว่าเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรอายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกัน โดยสรุปแล้วคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรสถานภาพ พบว่า พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสและหม้าย/หย่าร้าง มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. หรือต่ำกว่า และปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรอาชีพ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่างกัน โดยคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง และอาชีพอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมแตกต่าง โดยคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดและการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวมและในรายด้านทุกด้านที่มากกว่าช่วงก่อนเกิดสถานการณ์ แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครก่อให้เกิดการตระหนัก และให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินที่มากยิ่งขึ้น

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

5.2.1 การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดสถานการณ์โควิด

จากการศึกษา พบว่า ในช่วงก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดประชาชนมีการวางแผนทางการเงินแบบปกติในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีการวางแผนที่รัดกุมมาก แต่พอช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิดส่งผลให้ประชาชนให้ความสนใจในการวางแผนทางการเงินมากกว่าช่วงเวลาก่อนเกิดสถานการณ์โควิด ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจาก เศรษฐกิจประเทศไทยเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ครั้งหลังของปี พ.ศ. 2562 เนื่องจากภาวะสงครามการค้า เห็นได้จากการปิดโรงงาน สถานการณ์ภัยแล้งที่ส่งผลต่อภาคเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงงบประมาณปี 2563 ที่อนุมัติล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้งบลงทุนต่างๆ ล่าช้าไปด้วย และในส่วนของวิกฤตไวรัสโควิด-19 จากที่เศรษฐกิจไทยพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศค่อนข้างมาก จึงส่งกระทบต่อเศรษฐกิจไทยใน 3 ประเด็นหลักๆ ด้วยกันได้แก่ (ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน), 2563)

1. ภาคการท่องเที่ยว ตัวเลขรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 12% ของ GDP ไทย ซึ่งสถานการณ์โควิดและการล็อกดาวน์ในเดือนเมษายน ทำให้รายได้การท่องเที่ยวคิดลด 100% เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะหดตัว 67% โดยธุรกิจท่องเที่ยวจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ โดยคาดว่าในเดือนธันวาคม 2563 จะมีนักท่องเที่ยวกลับมาประมาณ 50% ของเดือนธันวาคมปี 2562 ทั้งนี้ การที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกันหรือวิธีรักษาที่ได้ผลทำให้นักท่องเที่ยวยังคงมีความกังวล ประกอบกับเศรษฐกิจโลกถดถอยทำให้รายได้นักท่องเที่ยวก็ลดลง ทำให้ชะลอการเที่ยวต่างประเทศ

2. ภาคการส่งออก รายได้จากการส่งออกคิดเป็นประมาณ 50% ของ GDP ไทย จากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย คาดการณ์ว่าตัวเลขการส่งออกปี 2563 จะคิดลด 12.9%

3. มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) มาตรการดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายในประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจที่เป็น Face-to-Face เช่น การท่องเที่ยว เดินทาง สันทนาการ โรงแรม รวมถึงสินค้าคงที่มีราคาสูง เช่น รถยนต์ที่ส่วนใหญ่ตัวเลขคิดลด จะมีที่เป็นบวกบ้างคือ ธุรกิจพวกออนไลน์ อาหารที่ส่งเดลิเวอรี่ คาดการณ์ว่าการล็อกดาวน์หนึ่งเดือนจะลดการใช้จ่ายบริโภคลง 7.3% และส่งผลให้ตัวเลข GDP ปี 2563 นี้ คิดลด 0.6%

นอกจากนี้ เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิดยังส่งผลให้ธุรกิจและเศรษฐกิจมีการหดตัวอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ที่รับผลกระทบถัดมา คือ ผู้ใช้แรงงาน ลูกจ้าง พนักงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จากตัวเลขสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตัวเลขแรงงานในประเทศไทยมีจำนวน 37.6 ล้านคน ส่วนที่มีความเสี่ยงมากคือ ภาคการท่องเที่ยว ภัตตาคาร สันทนาการ บริการ ตลอดจนร้านค้าปลีกค้าส่ง รวมถึงกลุ่มพาร์ทไทม์ ฟรีแลนซ์ ผู้ประกอบการรายย่อย และเจ้าของธุรกิจส่วนตัวใน

กลุ่มธุรกิจนี้ ตามข้อมูลจากเว็บไซต์ jobsdb.com พบว่า ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม 2563 ตัวเลขโพสต์รับสมัครงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยโพสต์ตำแหน่งงานประจำลดลง 35% และโพสต์งานพาร์ทไทม์ลดลงมากกว่า 50% ยิ่งงานเงินเดือนน้อยที่ใช้ทักษะน้อยที่อาจจะเป็นงานในภาคท่องเที่ยวบริการลดลงมากที่สุด แต่โดยรวมนอกจากงานภาครัฐแล้ว ทุกกลุ่มธุรกิจลดลงหมด สะท้อนถึงภาวะในตลาดแรงงานที่ภาคธุรกิจต่างรัดเข็มขัดไม่จ้างงานใหม่ แม้ในบางกลุ่มธุรกิจสามารถขยายตัวได้ เช่น ธุรกิจออนไลน์ ดิจิทัล อีคอมเมิร์ซ เคลิเวอร์ ดูแลสุขภาพ ซึ่งก็ต้องมีการปรับใช้ออนไลน์ให้เข้ากับธุรกิจ ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มบัณฑิตจบใหม่ (ยรรยง ไทยเจริญ, 2563) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาจึงเป็นสาเหตุที่ประชาชนต้องมีการวางแผนทางการเงินมากขึ้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส

5.2.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 1 เป็นการทดสอบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด ถือเป็นช่วงที่สถานการณ์ยังปกติยังไม่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินในชีวิตประจำวันของประชาชนมีความแตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2559) ที่กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุ ดังนั้น แต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนทางการเงินซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต การวางแผนทางการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคตตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสรุปความสำคัญของการวางแผนทางการเงินดังนี้

1. สร้างความมั่งคั่งและมั่นคงให้กับชีวิตของบุคคลและครอบครัว โดยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการจัดหาเงิน การเก็บออม การบริหารรายจ่าย การนำเงินไปลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงินและความมั่นคงในชีวิตอันจะนำมาซึ่งความสุขในการดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัว เช่น บุคคลมีวิธีการหารายได้ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของตนเองมีวินัยในการออมเงินอย่าง

สม่ำเสมอ รู้จักควบคุมรายจ่ายทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้น และมีการวางแผนการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้น ตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์ โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

2. ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคล โดยการวางแผนทางการเงินที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่ได้วางไว้จะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ เช่น วางแผนการเงินสำหรับการศึกษาต่อ วางแผนการเงินสำหรับการซื้อบ้านหรือซื้อรถ วางแผนการเงินสำหรับการแต่งงาน วางแผนการเงินสำหรับวัยเกษียณ เป็นต้น

3. สร้างบุคลากรที่มีความรู้ทางด้าน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยเมื่อบุคคลมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้าน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่บุคคลอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจจะเป็นบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน หรือลูกค้า เป็นต้น

4. เป็นรากฐานเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเมื่อบุคคลสามารถวางแผนการเงินและนำไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ทำให้มีสุขภาพทางการเงินที่ดี มีความมั่งคั่งและมั่นคงในการดำเนินชีวิตไม่ก่อให้เกิดภาวะกับสังคม เพราะทุกคนรู้จักหา รู้จักออม รู้จักใช้ รู้จักขยายดอกผล เกิดการลงทุนสร้างความเติบโตให้กับระบบเศรษฐกิจ และเมื่อมีเพียงพอสำหรับตนเองแล้วก็รู้จักแบ่งปันให้กับสังคม ไม่ก่อปัญหาความทางด้านสินทรัพย์ในสังคม ก็จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

นอกจากตัวแปรที่กล่าวมา ยังมีอีกหนึ่งตัวแปร คือ ตัวแปรเพศและอาชีพ จากผลการวิจัยพบว่า เพศและอาชีพที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิด ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน การวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นการทดสอบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด ถือเป็นช่วงที่สถานการณ์เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสแล้ว แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินมากกว่าช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ปกติ โดยแต่ละปัจจัยส่วนบุคคลก็จะมีกระบวนการวางแผนทางการเงิน

เงินที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2559) ที่กล่าวว่า กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการนำเป้าหมายทางการเงินของบุคคลมาออกแบบ (design) ให้เป็นแผนปฏิบัติการ (action plan) ที่มีกระบวนการปฏิบัติเป็นขั้นตอน เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่การบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ โดยกระบวนการวางแผนทางการเงินของบุคคลได้ประยุกต์จากแนวคิดของหลักสูตรการวางแผนการเงิน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะเป้าหมายทางการเงินมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่จะช่วยให้บุคคลมีฐานะการเงินที่ดี นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายสำคัญด้านอื่นๆ ของบุคคลก่อให้เกิดความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจทั้งของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสามารถแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้กับสังคมได้ด้วย หากไม่มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินไว้ชัดเจน เงินที่หามาได้มักจะถูกใช้จ่ายจนหมดไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็น ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ดีจะช่วยให้สามารถวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความสำเร็จของการวางแผนการเงิน คือ การกำหนดแผนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อนำมาวิเคราะห์และเป็นข้อมูลประกอบการทำแผนการเงิน ข้อมูลเหล่านี้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล เมื่อได้รวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล โดยพิจารณาจากข้อมูลช่วงอายุ (life cycle) ข้อมูลด้านรายได้ การออม รายจ่าย การจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย การลงทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน เพื่อพิจารณาความเข้มแข็งทางการเงินของบุคคล และ ตรวจสอบปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันจะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลทำได้โดยการจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล คือ งบแสดงฐานะการเงินและกระแสเงินสด เพื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินและวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

4. การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นการนำเป้าหมายทางการเงินในขั้นตอนที่ 1 มาพิจารณาควบคู่กับการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 ทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบันของบุคคลว่ามีความเข้มแข็งหรือมีปัญหาทางการเงินหรือไม่ อย่างไร หรือมีความเสี่ยงใดบ้างที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน หลังจากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาทำแผนการเงิน ซึ่งเป็นการกำหนดทางเลือกเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ภายใต้สถานะทางการเงินของบุคคล ภาวะเศรษฐกิจ และความเสถียรของแต่ละ

ทางเลือก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เมื่อได้ทางเลือกในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว ให้จัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการจัดทำงบประมาณเงินสดส่วนบุคคล (personal cash budget) ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลนั้น ควรคำนึงถึงสถานการณ์ของชีวิต วิถีชีวิตของแต่ละคนและการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนคำนึงถึงความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านภาวะเงินเฟ้อ (Inflation risk) จะส่งผลต่ออำนาจซื้อหากตัดสินใจเลื่อนระยะเวลาในการซื้อทรัพย์สินออกไป ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นจะส่งผลทำให้ต้องจ่ายเงินซื้อสินทรัพย์เหล่านั้นในราคาที่สูงขึ้น ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate risk) ที่สูงขึ้นทำให้ต้นทุนในการกู้ยืมเงินสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยลดลงจะทำให้ได้รับผลตอบแทนจากการออมน้อยลง ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity risk) ซึ่งเกิดจากการออมหรือการลงทุนในสินทรัพย์บางประเภทที่ไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์ลงทุนมาเป็นเงินสดได้ หรือหากต้องการขายในเวลาจำกัดจะทำให้ราคาตกลงมากจนทำให้ขาดทุนจากการลงทุน ความเสี่ยงด้านรายได้ (Income risk) จากความไม่แน่นอนในการประกอบอาชีพ อาจทำให้เกิดการว่างงาน ไม่มีรายได้ตามที่คาดหวังไว้และความเสี่ยงส่วนบุคคล (Personal risk) เช่น การมีปัญหาด้านสุขภาพย่อมต้องมีเงินมากกว่าบุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรง เป็นต้น

5. การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนของการนำแผนการเงินไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินแม้จะมีการวางแผนการเงินได้ดีเพียงใด แต่หากไม่นำไปปฏิบัติ เป้าหมายที่กำหนดไว้ก็จะไม่บรรลุผล ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ บุคคลต้องมีความมุ่งมั่นในเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้แต่แรก ให้นึกถึงว่าหากปฏิบัติได้ตามแผนชีวิตที่มีความมั่งคั่งและมั่นคงที่จะช่วยสร้างความสำเร็จและความสุขกำลังรอคอยอยู่ ลองจินตนาการถึงความสุขที่จะได้รับเวลาที่ทุกๆ เป้าหมายได้รับการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายมีการอิสรภาพทางการเงินซึ่งเป็นความปรารถนาของทุกคน ให้ตระหนักว่ามีบุคคลเพียงคนเดียวในโลกนี้ที่จะสามารถบันดาลสิ่งต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลได้ คือตัวของคุณนั่นเอง ขอเพียงยึดมั่นในเป้าหมายและมุ่งมั่นปฏิบัติตามแผนที่จัดทำไว้อย่างดีก็จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้โดยไม่ยากนัก

6. การทบทวนและตรวจสอบแผนการเงิน เนื่องจากกระบวนการวางแผนการเงินเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวงจรชีวิตของบุคคลตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยหลังเกษียณอายุที่มีความต้องการและมีเป้าหมายเปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ อาทิ การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในของบุคคล เช่น สถานภาพที่เปลี่ยนจากคนโสดเป็นคนแต่งงานมีครอบครัว หรือมีบุตรเพิ่มขึ้น ภาระความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัวย่อมเพิ่มขึ้น หรือการมีฐานะการเงินที่มั่นคงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นต้องปรับแผนการเงินใหม่ และการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม เช่น การเกิดภาวะโรคระบาดที่อาจจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง

ด้านภาวะเศรษฐกิจ อาจเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อทำให้ต้นทุนราคาสินทรัพย์ที่ลงทุนปรับตัวลงอย่างรุนแรง หรือภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินลดลงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ทำให้ดอกเบี้ยที่คาดไว้จะได้รับจากการลงทุนต่ำกว่าในแผนการเงิน หรือภาวะเงินเฟ้ออาจสูงกว่าที่คาดการณ์ ทำให้คาดการณ์รายจ่ายด้านต่างๆ ในการเงินที่ทำได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เงื่อนไขเหล่านี้จะส่งผลกระทบให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการเงินใหม่ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของตราสารหรือสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ๆ ทำให้มีทางเลือกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในการลงทุน เป็นโอกาสที่จะสร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้น หรือเปล่าเปลี่ยนแผนการลงทุนให้เหมาะสมกับเงื่อนไขต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินของบุคคล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องประเมินและทบทวนแผนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุกๆ 6 เดือน ว่าแผนการเงินที่จะทำนั้นสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติจริงกับแผนการเงินที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด สาเหตุที่แตกต่างเพราะเหตุใด และทำการปรับปรุงประเมินผลให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ การทบทวนแผนการเงินยังเป็นการช่วยตรวจสอบความบกพร่องหรือความผิดพลาดบางประเด็นที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผนการเงินตอนแรก ทำให้สามารถนำไปเล่นข้อบกพร่องนั้นมาแก้ไขได้ทัน

นอกจากตัวแปรที่กล่าวมายังมีอีกหนึ่งตัวแปร คือ ตัวแปรเพศ จากผลการวิจัยพบว่าเพศที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิด ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดและการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า การวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดและการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดทั้งในภาพรวม และในทุกด้านย่อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคนวัยทำงานมีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดมากกว่าการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม และในทุกด้านย่อย โดยทั้ง 2 สถานการณ์แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางการเงินของประชาชนได้เปลี่ยนแปลงไปกับสถานการณ์โควิด ทั้งนี้ พฤติกรรมทางการเงินก็ถือเป็นพฤติกรรมอีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน ดังที่ ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2542) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ มีทั้งที่สังเกตง่ายและสังเกตยาก ซึ่งมีทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกและภายในของมนุษย์ โดยมีองค์ประกอบ ในเรื่องของการรับรู้ เป็นกระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าจากการสัมผัส โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมช่วยในการแปล จึงจะเข้าใจการรับรู้ต่างๆ รวมถึงการเรียนรู้ ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรซึ่งเป็นผล

เนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด แต่ไม่ใช่เป็นผลเนื่องมาจากภาวะ ฤทธิ์ยาหรือ แอลกอฮอล์ สารเคมี ความเจ็บป่วย หรืออุบัติเหตุ

ซาโรซ บัวศรี (2539) กล่าวว่า กระบวนการทางความคิด เป็นกิจกรรมทางจิตอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสามประการ ดังนี้

1. ความรู้สึก (Sentience, feeling หรือ Sensation)
2. ความจำ (Memory)
3. จิตนาการ (Imagination)

Myers (1992, p.120) กล่าวว่า ความเชื่อ เป็นการแสดงถึงวิถีทางในการมองสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัวซึ่งเป็นไปในลักษณะที่อยู่ระหว่าง 2 ขั้วคือ ถูก กับ ผิด หรือ ใช่ กับ ไม่ใช่ และการแสดงออกถึงที่บุคคลเห็นด้วยและยอมรับว่าเป็นความจริง อาจสังเกตความเชื่อได้โดยตรง แต่จะสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลกระทำและสันนิษฐานว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากความเชื่อ ความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล แต่เป็นการกำหนดขึ้นจากสิ่งที่บุคคลต้องการจะเชื่อ ในสิ่งใด เขาสามารถเชื่อในอะไร และเขาถูกวางเงื่อนไขในสิ่งที่เชื่อมาอย่างไร อีกประการหนึ่งความเชื่อนั้น ทำให้เขาสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานได้ ทักษะคิด เจตคติ หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองต่อต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด ทักษะคิดอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทักษะคิดบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทักษะคิดลบก็จะหลีกเลี่ยง ทักษะคิดเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล เรื่องของค่านิยม เป็นแนวคิด ความเชื่อ ความต้องการ และความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจมนุษย์ รวมทั้งการกระทำที่บุคคลยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม อารมณ์ ก็เป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักถึงความรู้สึก ความคิด อารมณ์ของตนเอง ของผู้อื่น และมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้จะส่งผลดีต่อการทำงาน และสิ่งสำคัญคือ แรงจูงใจ เป็นภาวะหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาอย่างมีจุดมุ่งหมาย หรือเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ตนเองต้องการ หรือผู้ทำการชักจูงกำหนดประกอบด้วยต่อไปนี้

1. พลังกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซึ่งพลังนี้มีได้มีความคงที่แน่นอนเปลี่ยนแปลงได้
2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม
3. กำหนดระดับความพยายาม (มากหรือน้อย)

นอกจากนี้เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ส่งผลให้คนวัยทำงานมีการวางแผนทางการเงิน ช่วงเกิดสถานการณ์โควิดมากกว่าการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดในภาพรวม

และในทุกด้านย่อย เนื่องจาก เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิดส่งผลให้ธุรกิจและเศรษฐกิจมีการหดตัวอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ที่รับผลกระทบถัดมา คือ ผู้ใช้แรงงาน ลูกจ้าง พนักงาน ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง (ซึ่งก็คือกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้) จากตัวเลขสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตัวเลขแรงงานในประเทศไทยมีจำนวน 37.6 ล้านคน ส่วนที่มีความเสี่ยงมากคือภาคท่องเที่ยว ภัตตาคาร สันทนาการ บริการ ตลอดจนค้าปลีก ค้าส่ง รวมถึงกลุ่มพาร์ทไทม์ ฟรีแลนซ์ ผู้ประกอบการรายย่อย และเจ้าของธุรกิจส่วนตัวในกลุ่มธุรกิจนี้ ตามข้อมูลจากเว็บไซต์ jobsdb.com พบว่าตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม 2563 ตัวเลขโพสต์รับสมัครงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยโพสต์ตำแหน่งงานประจำลดลง 35% และโพสต์งานพาร์ทไทม์ลดลงมากกว่า 50% ยิ่งงานเงินเดือนน้อยที่ใช้ทักษะน้อยที่อาจจะเป็งานในภาคท่องเที่ยวบริการลดลงมากที่สุด แต่โดยรวมนอกจากงานภาครัฐแล้ว ทุกกลุ่มธุรกิจลดลงหมด สะท้อนถึงภาวะในตลาดแรงงานที่ภาคธุรกิจต่างรัดเข็มขัดไม่จ้างงานใหม่ แม้ในบางกลุ่มธุรกิจสามารถขยายตัวได้ เช่น ธุรกิจออนไลน์ ดิจิทัล อีคอมเมิร์ซ เคลิเวอร์รี่ คูแลสุขภาพ ซึ่งก็ต้องมีการปรับใช้ออนไลน์ให้เข้ากับธุรกิจ ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มบัณฑิตจบใหม่อีกด้วย (ยรรยง ไทยเจริญ, 2563)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์โควิดอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้งในทุกด้าน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตื่นตัวที่จะวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากพอสมควร แต่ยังไม่ถึงระดับการปฏิบัติเป็นประจำอาจจะเนื่องจากยังไม่เคยพบเจอกับเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิดจึงมีการวางแผนทางการเงินเหมือนปกติที่เคยปฏิบัติกันมา ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา หรือสถาบันการเงินควรมีการสร้างควมเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินกับกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเพื่อที่หากเกิดสถานการณ์แบบนี้ขึ้นมาอีกกลุ่มตัวอย่างจะได้มีการวางแผนทางการเงินก่อนเกิดสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนทางการเงินช่วงเกิดสถานการณ์โควิดในระดับปฏิบัติเป็นประจำสำหรับด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเริ่มมีประสบการณ์จากสถานการณ์ช่วงเกิดโควิดแล้วจึงมีการวางแผนทางการเงินอยู่เป็นประจำ ส่วนด้านอื่นที่เหลือมีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้งในทุกด้าน ดังนั้น สถาบันการเงิน หรือสถานศึกษา ควรมีการสร้างความรู้ความตระหนักถึงสถานการณ์โควิดหรือสถานการณ์อื่นๆ ที่กำลังเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจในประเทศไทย ส่งผลให้มีชีวิตเป็นความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างหันมาใส่ใจการวางแผนทางการเงินในด้านการรวบรวมข้อมูลทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อมาใช้ในการวิเคราะห์ จากนั้นดำเนินการจัดทำแผนทางการเงินและนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง พร้อมมีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอให้ได้ เพื่อพร้อมรับเมื่อหากเกิดสถานการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก

3. สถาบันการเงินควรมีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนการบริหารจัดการทางการเงินในสภาวะวิกฤติเพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้อง เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นกับทุกคน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีกประชาชนจะสามารถรับมือได้อย่างทันถ่วงที เพราะจากผลการวิจัยประชาชนส่วนใหญ่ยังมีการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ดังนั้น การเผยแพร่ข้อมูลและแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเข้าใจง่าย จะก่อให้เกิดการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการขยายขอบเขตการวิจัยออกไปยังกลุ่มเป้าหมายในภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศ เพื่อสามารถเปรียบเทียบว่ามีข้อมูลด้านต่างๆ ที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการศึกษาผลกระทบของสถานการณ์อื่นๆ ในอนาคตได้

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มขึ้น เช่น รูปแบบการใช้ชีวิต (Life Style) แรงจูงใจในการใช้เงินในช่วงวิกฤติสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดลึกซึ้งและสามารถทำการเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในแต่ละช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ให้มากยิ่งขึ้น

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาครั้งต่อไปสามารถใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563, 28 มกราคม). ข้อมูลสำหรับการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019. สืบค้น 18 สิงหาคม 2563, จาก <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/introduction/introduction01.pdf>
- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (รายงานผลวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คอลัมน์นิสต์การเงิน-หุ้น. (2563, 24 มีนาคม). ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์จาก “ไวรัสโควิด-19”. *โพสต์ทูเดย์*. สืบค้น 15 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.posttoday.com/finance-stock/columnist/618563>
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน (รายงานผลวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2554). *การวางแผนการเงินแบบองค์รวม* (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2553). *พื้นฐานการวางแผนการเงิน*. (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). (2563). *ประเทศไทยหลังโควิด-19 ตอนที่ 1: ผลกระทบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานไทย*. สืบค้น 15 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/business-maker/thailand-after-covid-ep1.html>
- ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผน (รายงานผลวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แบ็งค์ งามอรุณโชติ. (2563). จากวิกฤตสาธารณสุขและวิกฤตเศรษฐกิจโลก. สืบค้น 18 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.the101.world/covid19-economic-crisis-1/>
- สุสติ นิลสมักร. (2557). *หลักเศรษฐศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- พัฒน์ ทองพิง. (2556). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ :

บรรณานุกรม (ต่อ)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2559). *การบริหารการเงินส่วนบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 4 ฉบับปรับปรุงใหม่).

กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน = Human behavior and self*

Development (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

สุขใจ น้ำผุด, และอนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม. (2551). *กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 5

แก้ไขปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพพดา ปิยะเกสิน. (2546). *การเงินส่วนบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และ

การบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

World Health Organization Thailand. (n.d.). *Coronavirus (Thailand)*. Retrieved August 18, 2020,

from <https://www.who.int/thailand/health-topics/coronavirus>

ภาคผนวก

ตัวอย่าง แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของสถานการณ์โควิด ต่อการวางแผนทางการเงิน
ของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 2 ส่วน ประกอบด้วย
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและ
ระหว่างเกิดโควิด

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความตามความเป็นจริงและเติมข้อความลงไปในช่วงว่างให้
สมบูรณ์

1.1 เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

1.2 อายุ

- 1) 20 - 30 ปี 2) 31- 40 ปี
 3) 41 - 50 ปี 4) 51 - 60 ปี

1.3 สถานภาพ

- 1) โสด 2) สมรส
 3) หม้าย/หย่าร้าง

1.4 ระดับการศึกษา

- 1) มัธยมศึกษา / ปวช. หรือต่ำกว่า 2) อนุปริญญา / ปวศ.
 3)ปริญญาตรี 4) ปริญญาตรีขึ้นไป

1.5 อาชีพ

- 1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 2) พนักงานบริษัทเอกชน
 3) ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง
 4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) ไม่เกิน 10,000 บาท 2) 10,001 – 15,000 บาท
 3) 15,001 – 20,000 บาท 4) 20,001 – 30,000 บาท
 5) 30,001 – 40,000 บาท 6) ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครช่วงก่อนและระหว่างเกิดโควิด

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามโดยใช้เครื่องหมาย ○ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบ

แบบสอบถามมากที่สุด มีคำถามจำนวน 21 ข้อ การตอบคำถามให้ตอบคำถามละ 2 คำตอบ คำตอบแรกเป็นการวางแผนทางการเงินช่วงก่อนเกิดสถานการณ์โควิด คำตอบที่สองเป็นการวางแผนทางการเงินในช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิดของท่าน

ระดับการปฏิบัติ แบ่งเป็น 5 ระดับ

- 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย
 2 หมายถึง เกือบไม่เคยปฏิบัติ
 3 หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง
 4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อย
 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ

ตัวอย่าง

กระบวนกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ก่อนที่จะเกิด สถานการณ์โควิด					ช่วงที่เกิด สถานการณ์โควิด				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน										
1. กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2. กำหนดจำนวนเงินที่ต้องการอย่างชัดเจน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ก่อนที่จะเกิด					ช่วงที่เกิด				
	สถานการณ์โควิด					สถานการณ์โควิด				
การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน										
1. มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2. มีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องการออมอย่างชัดเจน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3. มีวิธีการที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4. มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของเป้าหมายทางการเงิน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง										
5. มีการจดบันทึกรายรับ - รายจ่าย	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6. มีการหาข้อมูลด้านการออมเงินที่เหมาะสม	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
7. มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
8. มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การวิเคราะห์ข้อมูล										
9. มีการนำข้อมูลทางการเงินมาจัดเรียงตามความเหมาะสม	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
10. มีการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนทางการเงิน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
11. มีการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคตที่อาจเกิดขึ้นก่อนทำการวางแผนทางการเงิน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล										
12. มีการพิจารณาการจัดทำแผนการเงินตามสภาพแวดล้อมและข้อจำกัด	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
13. มีการวางแผนทางการเงินทั้งเรื่องการใช้จ่ายและการออมที่ชัดเจน	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
14. มีการจัดทำแผนการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ										
15. ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดอย่างเคร่งครัด	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
16. นำแผนการเงินที่กำหนดปรับใช้กับสถานการณ์อื่นๆ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ก่อนที่จะเกิด					ช่วงที่เกิด				
	สถานการณ์โควิด					สถานการณ์โควิด				
17. มีเงินออมสำรองเพื่อฉุกเฉิน และอนาคต	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
18. มีการทำประกันเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การทบทวนและตรวจสอบ										
19. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
20. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
21. มีการทบทวนและตรวจสอบแผนทางการเงินเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์ อาทิ บ้าน ที่ดิน อาคาร รถยนต์ เป็นต้น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวแพรวพรรณ คำนวน
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2561
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง Associate บริษัท PwC International Assignment Services (Thailand) Ltd.
ทุนการศึกษา	ได้รับทุนเรียนดี มหาวิทยาลัยพีโรงเรียนน้อง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต